

கல்வெட்டு

Kalvettu

திருவள்ளூர் ஆண்டு 2041 ஆடித் திங்கள்

புதுப்பிக்கப்பட்ட மதுரை திருமலை நாயக்கர் அரண்மனையில்
நவீனமயமாக்கப்பட்ட ஒளி-ஒலி காட்சி
மத்திய இரசாயனம் மற்றும் உரத்துறை அமைச்சர்
மாண்புமிகு மு.க. அழகிரி அவர்களால் தொடக்கி வைக்கப்பட்டது

கல்வெட்டு - காலாண்டிதழ்-78 (ஜூலை 2009) விலை: ரூ. 10.00
தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல் துறை

23-11-2009 அன்று தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல் துறை
படியெடுத்தக் கல்வெட்டுகளைக் கணினியில் எண்ணிலக்கம் செய்யும்
திட்டப் பணியினை
மாண்புமிகு பள்ளிக்கல்வி மற்றும் தொல்லியல் துறை அமைச்சர்
திரு. தங்கம் தென்னரசு அவர்கள் தொடங்கி வைத்தார்கள்.

23-11-2009 அன்று உலக மரபு வார விழாவை முன்னிட்டு
தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல் துறை ஏற்பாடு செய்திருந்தக்
கண்காட்சியினை மாண்புமிகு திரு. தங்கம் தென்னரசு அவர்கள்
தொடங்கி வைத்துப் பார்வையிடுகிறார்

முனைவர் **தி.ஸ்ரீ.ஸ்ரீதர்**, இ.ஆ.ப.,
முதன்மைச் செயலாளர் (ம) ஆணையர்
தொல்லியல் துறை

தமிழ் வளர்ச்சி வளாகம்,
ஆல்கு சாலை, எழும்பூர்,
சென்னை - 600 008.
நாள் : 23 -12-2009

பதிப்புரை

தமிழகத்தின் தொல்லியல் சிறப்பினைக்காட்டும் முதன்மைச் சான்றுகள் தமிழகமெங்கும் பரவிக் கிடைக்கின்றன. தொல்லியல் சான்றுகளுடன் கூடிய கட்டுரைகள் இத்துறையின் 'கல்வெட்டு' காலாண்டிதழ்களில் தொடர்ந்து வெளியிடப்பட்டு வருகின்றன. தொல்லியல் துறையின் 78-ஆவது இதழாக வெளிவரும் இக்காலாண்டிதழ் அடிப்படைச் சான்றுகளைக் கொண்டு எழுதப்பட்ட கட்டுரைகள் மற்றும் செய்திகளின் தொகுப்பாகும்.

சென்னை மாநகர் பண்டைய கோயில்களின் வரலாறு குறித்து கல்வெட்டு ஆதாரங்களுடன் கூடிய செய்தி முதல் கட்டுரையாக இடம் பெறுகின்றது. கொங்கு மண்டல மக்களின் உணவுப் பழக்க வழக்கங்கள் பற்றிய கட்டுரை, கிருஷ்ணகிரி மாவட்டம் ஜெகதேவிக் கோட்டையின் வரலாறு கூறும் கட்டுரை மற்றும் சிங்கிரி-லட்சுமி நரசிம்மப் பெருமாள், ஆத்தூர் செப்புப் பட்டயம், மர்மலாங் பாலங்கள், சிறுகமணி பக்தவத்சலேஸ்வரர் திருக்கோயில் என்ற தலைப்பிலான கட்டுரைகள், புதியதாகக் கண்டறியப்பட்டுள்ள ஆங்கூர் தூம்பு கல்வெட்டு ஆகியவை இந்த இதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

இவ்விதழ் பதிப்புப் பணியினை இத்துறை கல்வெட்டாய்வாளர் திரு. இரா. சிவானந்தம், இவ்விதழுக்கு அட்டைப்படம் வடிவமைத்த திருமதி. தேசத்தியவதி மற்றும் அச்சப்பணியினை மேற்கொண்ட அச்சப்பிரிவினர் ஆகிய அனைவருக்கும் எனது பாராட்டுக்கள்.

தி.ஸ்ரீ.ஸ்ரீதர்

வ.எண்.

பக்கம்

பதிப்புரை

1. Some Ancient temples of Madras in Songs and Inscriptions
- Pradeep Chakravathy 1
2. தமிழர் உணவுப் பழக்கவழக்கங்கள்
- ச. செல்வராஜ் 11
3. ஜெகதேவி மலைக்கோட்டை
- முனைவர் தி. சுப்பரமணியன் 17
4. ஆத்தூர் செப்புப் பட்டயம்
- நா. கணேசன் 21
5. ஆங்கூர் தூம்பு கல்வெட்டுகள்
- இரா. சிவானந்தம் 31
6. சிறுகமணி பக்தவத்சலேஸ்வரர் திருக்கோயில்
- இரா. ஜெயராமன் 33
7. மர்மலாங் பாலங்கள்
- ஸ்ரீ. ஸ்ரீகுமார் 37
8. சிங்கிரி-லட்சுமி நரசிம்மப் பெருமாள்
- ப. பூபாலன் 40

கட்டுரைகளில் சொல்லப்படும் கருத்துக்களுக்கு கட்டுரை ஆசிரியர்களே பொறுப்பாவர்

தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல் துறையின் அச்சகத்தில் அச்சிட்டு இத்துறை முதன்மைச் செயலாளர் (ம) ஆணையர் முனைவர் தி.ஸ்ரீ.ஸ்ரீதர் இஆப., அவர்கள் சார்பாக கல்வெட்டாய்வாளர் இரா.சிவானந்தம் அவர்களால் வெளியிடப்பெற்றது.

இணையதளம் www.tnarch.gov.in

மின் அஞ்சல் tnarch@tn.nic.in

Some Ancient Temples of Madras in Songs and Inscriptions

Pradeep Chakravarthy

Madras is among the many modern metros of today. Sadly most of its citizens are not well aware of its history though this is now changing. Its growth in the British times is being researched and documented though much more needs to be done. Very few studies have been done of the land we call Madras during the Pallava and Chola times of the 8-11th Centuries. Most historical documents compress these centuries into a few lines and move on to more recent times. This paper is a small attempt to fill this gap and will hopefully lead to more detailed studies.

Madras is at the head of ancient Tondaimandalam that served as the helmet for the Chola kings and the heart of the Pallava country. The kings have left behind inscriptions in temples that have been engulfed by urban sprawl and probably look nothing like their original forms. Saints of the Bhakthi period have also sung of temples in Madras. Five temples in Madras have been sung of these saints and also have interesting inscriptions and we shall look at them in greater detail.

The Saints

The 12 Azhwars and the 63 Nayanmars lived and travelled in the 4-10th Century. The Azhwars were devotees of Vishnu and the Nayanmars of Shiva. What was common was their love for their God that was expressed in Tamil verses (not all Nayanmars sang verses though) and they preached the language of devotion and surrender to God and emphasized devotion to God above everything else.

Among the Azhwars, two have a link to Madras. **Pey Azhwar** was born in Mylapore, and is said to be among the earliest Azhwars who lived in the 4th C. Pey Azhwar and Tirumazhisai Azhwar make a minor passing reference to the Thiruvallikeni temple. Thirumangai Azhwar who is considered to be the last Azhwar lived in the 8thc. and sang 12 verses on the Thiruvallikeni temple. These verses are part of the 4000 Divya Prabhandam, a collection of all the verses of the Azhwars, in Tamil on Vishnu.

Among the Nayanmars, Sambandar and Sundarar have sung verses on temples in Madras. Vaayilar was a Nayanmar who lived in Tirumayilapuri of Tondainadu. In recounting this saints life in the Peria Puranam, Shekiyar praises Mylapore as having people who have been rich for generations, and for being a city that lives by truth and honesty. It is heartening to note that the verses of these saints are sung recited even today.

The Scripts

While the saints give us literary sources, the inscriptions of the temples they have sung about give us a fascinating glimpse into life in the Pallava/ Chola times. The part of Tondaimandalam we know in must have had villages and towns. Mylapore, Thiruvotriyur, Pallavaram, Thirusoolam and Thiruvallikeni being bigger than the others.

A number of villages constituted a Nadu that formed a larger Kuram. Large towns that formed a Kuram by itself were called a Taniyur. A number of Kurams made up a Valanadu. Smaller units of a Valanadu were also called a Kottam. Many Valanadu made a Mandalam. While such divisions existed in the Pallava period, it was Rajaraja Chola who perfected the system. The names of the subordinate divisions frequently changed as kings changed. South Madras (Thiruvanmiyur and Kotturpuram) seem to have been part of one Valanadu while Thiruvotriyur another one. We are not sure of the Valanadu of central Madras. Within this, an ur was the agricultural settlement, nagaram the traders settlement and the agraharam/ Chaturvedi mangalam the Brahmin settlement around the temple.

The inscriptions of these 5 temples, list several kings – more Chola kings than Pallava. Some of them –

Among the Pallava kings only Dantivarman is mentioned. Dantivarman ruled in the 9th Century. Among the Chola kings, mention is

made in Thiruvannamiyur of Rajaraja I (985-1014), Rajendra Chola particularly in the Thiruvotriyur temple. Also mentioned is Kulotunga I (1070 – 1120) who was focused more on the wellbeing of his subjects than on waging as many military conquests as his forefathers through several trade links with China, Ceylon and Burma. The military exploits of this king was immortalized in the Kalingathubarani. Vikrama Chola (1118 - 1135), Kulothunga II (1133 - 1150) who also gave shape to many parts of the Chidambaram temple as we see it today. Some inscriptions are from the time of Rajaraja III (1216 – 1246) who is supposed to have wed a Bana princess who wielded equal authority. This king's rule eventually gave way to the Pandya rule from which time we have very few inscriptions. Interestingly some Inscriptions of Vikrama Chola and Rajaraja are found in the Santhome church but they are fragmentary.

Most inscriptions from these times are in Tamil though a condensed script version. They start with a prashasti/meikeerthi, which details the highlights of the king's reign. If they record a gift made by a general citizen the inscriptions start with the date and the name of the monarch of that time.

Inscriptions are called, oral orders – tiruvai-kelvi. They even mention the location in the palace and sometimes the name of the clerk. Administration was fairly federal and though individuals had no say, it was always as groups that were usually hereditary but sometimes chosen/elected that made decisions for the village.

Mylapore

Sambandar's 12 verses on Kapaliswarar were composed at a time when the sea was much closer to the temple and much before the temple moved to its current location. They are important because, Sambandar, in each verse mentions a festival and asks Poompavai to come back to life and witness the festival. Legend has it that the verses caused the ashes of the dead girl to transform into a healthy girl once more. The mention of festivals are important since it was due to the bhakthi movement that festivals in temples became important and complex since the accent was on increasing the socially inclusive role of the temple. In the 4th verse, the saint entreats Poompavai thus,

Mylapore is on the coast, where the ocean waves beat the shore

Its people are experts in fishing with spears.

It's surrounded by groves that give rain

Amongst this happiness and prosperity resides Kapaleeswara

Whose thiruvadhirai festival is a grand sight

Will you not rise to witness it Poompavai?

2nd Thirumurai, 47.4

Most of the existing inscriptions date from Vikrama Chola and Kulothunga III. There may have been other earlier inscriptions but they are not present anymore. Some interesting inscriptions -

A grant of land in Pallavarapuram (Pallavaram) for the Azhiya Viratham kondan Madum is an interesting one since it was during the chola period, "Devadana" or the gifts to monasteries became popular as a means to increase the social role of the temples. The Monasteries provided educational facilities, free food for the deserving and sometimes even dispensed medicines. A 17th century inscription credits the construction of the wall of the temple to Thirupathi Ellapar for the benefit of Ramaraja Thirumalai Deva Maharasaian probably a local ruler. This habit of supporting the ruler's favourite project was another popular tradition from Chola times. In the Thanjavur Brihadeswara temple for example, the Thiruchutru Malaigai or the surrounding cloister was built by Rajaraja's general Krishnan Raman and this occupies almost as much space as the main complex!

In the 13th century for the burning of an eternal lamp (nundhavi-lakku), a Thandipidik-k-kon gave 22 goats. This is a common gift in temples and was a means of encouraging the local economy. These goats would be given to local goatherds who would give the designated ghee for the lamp and sell the rest. The temple would conduct audits and ensure the number of goats is at a constant 22. Extra goats could be sold and dead ones replaced. Thus with just one lamp, an entire economy thrived!

The tradition of gifting continued to be recorded even till 1896 when a Subbaraya Mudaliar S/o Arumugha Mudaliar resident of #4 - Rakkiappa Mudaliar St. gave the house of the said street a Ruby "Kondi", an ornament worth Rs.3000 to conduct the first day of the annual Brahmotsavam festival and give Milagamudhu (rice with peppercorns) to all devotees.

Although the nearby Virupaksheshwarar temple is not in the list of songs of Sambandar, it has two interesting inscriptions. One from the 13th c – that records a lamp gifted by a father along with a prayer for his son to get well and another from the 16th C where the temple levied a tax for the upkeep of the temple's cattle and goats.

Thiruvallikeni

The Parthasarathy shrine is of the Pallava style with two Gandharvas behind, the main image carved as bas reliefs and possibly being the anthropomorphic image of Vishnu's discus and conch. The presence of Krishna with family and with only two arms is very unusual and ancient. It goes back to the worship of the Panchaviras – Vasudeva-Krishna, Samba, Samkarshana (Balarama), Pradyumna, Aniruddha. Both Pancharathra and Vaikhanasa agamas (The two worship protocols of Tamil Nadu's Vishnu temples), recommend an image of Lakshmi as well. The Vaikhanasa agama adds Narasimha as well, who is also a principal deity in this temple. Vasudeva, Balarama and Pradyumna were Vrisni heroes popularly worshiped in Mathura even before 1st C ACE. Satyaki replaces Samba in this temple. This composition of deities is very unique and found only in two other temples in Tamil Nadu. It also points to the age of the temple.

In the Peria Thirumozhi, Thirumangai Azhwar says,

The Thondaman king laid out the beautiful Thirumayilai-

Thiruvallikeni city

He provided it with lakes, gardens, mansions, mandapams and

high walls

On the lord who resides in this fine town,

Kalikanri, handsome king of Mangai has sung these verses

Sing them devotee for a good life in earth and heaven!

Peria Thirumozhi, 2.3.10

Thirumangai Azhwar makes a rare reference to "Thondayar Kon" who built the temple and that two in the city called Myilai-Thiruvallikeni. This is probably a reference to (730-805?). This king belonged to a collateral branch, and is said to have crossed many seas to arrive at Kanchi to ascend the throne and end the civil war. Many believe he was

from the dynasty that built Angkor Wat in Cambodia. He was a Vaishnavite king who also built the Vaikuntanatha Perumal temple and the Mukteswara (that has unique rights for the washermen community) temple in Kanchi. However, no inscriptions of this king exist. We have one inscription of his son, dated 808AD where Dantivarman gifts the temple with land, restores land that was pledged at a time of famine. The king also gives a vessel and sponsors a food offering. Dantivarman was the son of Nandivarma Pallavamalla and Reva probably a Rashtrakutas princess. He presided over a weakening Pallava kingdom that was eventually taken over by the Cholas.

Inscriptions from the Chola period, mention a palace Kulothunga III and Rajaraja III had close to the temple. The temple has inscriptions that cite other temples that are even by today's standards far away. In 1200, a devadasi (dancing girl attached to the temple) gave an offering of milk for the Thirusoolam temple. Another from this period mentions a tax on water. An inscription from 1309 records a land sale between two private individuals done in front of the deity.

We come to know that during Chola times South Madras was part of Kottur nadu, Puliur Kottam. Continuing the tradition of recording important events/ donations, in 1801 the kitchen (thirumadapalli) was renovated by Narayana Pillai and in 1842, Pachaiyappa Mudaliar gave Rs.1 lakh to feed and educate Hindu children.

An inscription from 1793 in the Saidapet Karneeswarar temple mentions that a Mandapam (pillared cloister) in Ekkaduthangal belongs to this temple.

Thiruvalithayam (Padi)

Sambandar praises Padi after visiting Tiruvakadu and says -

He drank the poison and the ambrosia when the ocean was churned
As the celestials paid obescience

He quelled the lord of Lanka with one toe

And blessed him too!

He resides in Thiruvalithayam

Surrounded by groves of jackfruit and Kamugu trees

Where the bees buzz always.

Think of him here and your worries will vanish!

1st Thirumurai, 3.8

This Siva temple has few inscriptions but those that are present refer to various activities of the temple governing group called the Mahasabha. They are mostly from the 8th century and from that we learn that these bodies had the rights to administer the property of temples, minors, repair/construct buildings for the village, organize business travel for the village if needed, give consultation to the king, and settle boundary disputes. Velachery and Thiruvotriyur are two other temples that have inscriptions on the functioning of the Mahasabha,

Thiruvanmiyur

Sambandar sings,

The roaring waves that lash Vanmiyur's shore,
Leave behind gleaming conches and shells, but it remembers to
take the writhing fish back.

My lord who resides close to the waves, tell me,
Why did you give half of yourself to the mountain king's daughter?

2nd Thirumurai 4.1

Thirunavukarasar another Nayanmar has also sung of this temple. Inscriptions in this temple are from the Chola period. They record gifts and mention the construction of the Amman shrine. The deity is referred to as Marunthandar. There are more inscriptions refereeing to this temple in the Saidapet Karaneeswarar and the Mylapore Thiruvaleeswarar temple! From these we know that in the time of Kulothunga I this area was a part of Kotturnadu, Puliyur Kottam. An inscription from the reign of Rajaraja I records a sale of land in Thiruvanmiyur.

Thiruvotriyur

Among all the temples, in this list, this temple has the maximum number of verses by Sambandar, Navukarasar and Sundarar and the maximum number of inscriptions as well.

Sundarar, is a saint not given to talking much about the town but even he in his verses says,

In your matted locks resides Ganga

You are like the choicest sweet within a devotee's fist.

You reside in Otriyur that has many gems and shells from the sea

That is lashed by the ocean waves
If you torment me, who can redeem me?

7th Thirumurai, 54.3

His reference to the gem trade is not coincidence. Inscriptions reveal a prosperous merchant community in this town. Most inscriptions are from the Chola period and the temple must have been a wealthy one. The vimana, or the tower above the main sanctum was built during the reign of Rajendra I in the Gajaprashta shape (the behind of an elephant), he also gave gold coins to bathe the deity in Ghee (clarified butter). In the reign of Rajaraja I – a devotee called Gnanasilan donated a gold door, cup (ottuvattil) shaped like a shell and a necklace. This temple was a part of Jayamkonda Chola Māndalam of Pulal Kotaam. During the reign of Kulothunga III a silver bugle called “aalam” was gifted for the goddess.

In the 11th C - Kaliyan Tandai Tirunattaperuran who was the head for the temple's security or Thiruvelai kaval gave a lamp and 12 buffaloes.

Several inscriptions refer to land in other parts of Madras. Manali at that time was called SingaVishnu Chaturvedimangalam, Egmore as Elumur and Chetpet as Serrupedu. Elumur was in the Chola period a part of Elumur Tudarmani Nadu. Kurattur a part of Ambatur Nadu. Land in Adambakkam was donated to the temple to maintain a flower garden

The Thiruvotriyur temple also had a large group of devadasis who were powerful enough to go on strike demanding better facilities and one of them called Ainoorutalaikolli and she gave land for a pooja to be called after her. The “thalaikolli” is a title bestowed on a senior dance teacher and expert.

Two rather offbeat inscriptions from the Chola times refer to an enquiry into certain irregularities committed by the priests in administering temple property and another one where a Gangaikonda Solan sponsored a lamp for a person called Ganavadi Idumban who stabbed himself fatally to relieve the donor of his distress. What this distress was and what the relationship was is a mystery that will never be solved!

Conclusion

Even from this selective study, it is clear that literary and epigraphical sources are a good method to reconstruct the past. It is surprising to see so many cross references to villages that make up the

Madras we know today. While it was during the British time we got the identity there seems to have been interactions even in the 8-10th centuries. The inscriptions also reveal the role temples played in the social, economic and political structure of the Pallava/Chola society.

A remarkable feature of these temples in Madras is that their growth, unlike many other grand temples, is primarily due to the support of the devotee rather than the monarch. It is important to note that much of this support was in the bhakthi movement period when temples and religion became more socially inclusive. The sentiment is echoed in the poetess Auaiyar's song -

You ask me what is the biggest and greatest in this world?
 The world is big and Brahma who created it must be bigger
 But Brahma himself is born out of Vishnu's navel
 Vishnu lies on the many coiled serpent that lies in the milky ocean
 The ocean therefore is biggest than all, but this ocean
 Is contained in the fist of the little sage Agasthya
 Who himself was born in a pot made of a fistful of mud
 The mud from the earth is but the weight of
 One head of the thousand headed snake that is but a ring of Uma's
 little finger
 Uma herself is one half of Shiva
 Shiva himself resides in the heart of the devotee.
 You ask me what is greatest in this world; it is the heart of the
 devotee indeed.

(Periathu ketkin.... Thani paadal)

It is therefore important that these inscriptions are preserved and it is those who are devout who are likely to cause most damage. When renovating the temples sadly, people don't think twice about sandblasting the walls or even cementing them with smooth polished stones unsuitable for the aged to walk on or aesthetically not pleasing to the eye. In doing this we can preserve our past for the future so that future generations can better appreciate our lands history and not view it as a series of dates but in the context of how problems that are current even today were dealt with in the past.

References:-

Naalayira Divya Prabhandam, Publ. Thiruvengadathan Thirumandiram, Madras 1973

Thevaram, Gnanasambandam Pathipagam, Mayiladuthurai, 1997

Nagasami, R, "Chennai Managara Kalvettukal", Tamil Nadu State Archeological Department, Madras 2009

Author Pradeep Chakravarthy (B.1975) is from Ananthakrishnapuram village near Tirunelveli. He was brought up in Madras and has also studied in Jawaharlal Nehru University, New Delhi and The London School of Economics, London. He works in the training division of a well known IT company and lives in Madras. He is a passionate writer on heritage for newspapers especially on lesser known temples. He is due to publish his first book on Thanjavur later this year.

தமிழர் உணவுப் பழக்கவழக்கங்கள்

ச. செல்வராஜ்

தொல்லியல் அலுவலர், தஞ்சாவூர்.

முற்காலத்தில் மனிதன் தனக்கு தேவையான உணவினை தேடி சேகரித்து உண்டு வாழ்ந்தான். பின்னர் இருந்த இடத்திலேயே தங்களின் தேவைக்கேற்ப உற்பத்தி செய்ய முற்பட்டான். முதலில் இயற்கையான கிழங்கு, காய், கனி வகைகளை உட்கொண்டவன், உணவைச் சேமித்து உண்ண வேண்டிய நிலை ஏற்பட்ட போது உற்பத்தி செய்ய வேண்டிய நிலைக்கு மாறினான். உணவு உற்பத்தி செய்ய நீரின் தேவை அதிகரித்த போது ஆற்றோரங்களுக்கு குடிபெயர்ந்தான். இதற்கு சான்றாக பெரும்பான்மையான தொல்பொருட்கள் சேகரிக்கப்பட்டுள்ளன. குறிப்பாக ஆற்றுப்படுகைகளின் ஓரங்களிலேயே அதிக அளவு பழைய, புதிய கற்கால தடயங்கள் கிடைத்துள்ளன.

நிலையான வாழ்க்கையை அறியாத ஆதிகால மக்கள் இங்கும் அங்கும் திரிந்து வாழ்ந்து வந்தனர். கிடைத்ததை உண்டு, உறக்கம் வந்த இடத்தில் உறங்கினர். தனக்கென ஒரு தனியிடத்தை அமைத்துக் கொள்ளத் தெரியாத ஆதி மனிதன் இயற்கை உணவை உண்டவன் மரப்பட்டைகளைக் கொண்டு தன் அங்கங்களை மறைக்க முற்பட்டான். இவையும் காட்டில் இவனுடன் வாழும் கொடிய விலங்குகளின் தொல்லையில் இருந்து விடுபடவே தன் பாதுகாப்பிற்காகவும் மரப்பட்டைகளை கொண்டு மறைத்தவன் தன்னைத் தாக்க வந்த கொடிய விலங்குகளைக் கொன்றான். பாதுகாப்பிற்காக கொன்றவன் அதன் சுவையை உணர்ந்து பின்னர் அதனை தன் உணவுக்காக கொல்ல தலைப்பட்டான். இவர்கள் காட்டு விலங்குகளை போரிட்டு வேட்டையாடினர்.

கிருஷ்ணகிரி மாவட்டம் மல்லப்பாடி, மல்லச்சந்திரம், தூளப்பள்ளம், மயிலாடும்பாறை என பல்வேறு இடங்களில் காணப்படும் ஓவியங்களின் வாயிலாக அவர்களது வாழ்க்கை முறையை சித்தரித்துள்ளனர் எனலாம். கொடிய விலங்குகளை வேட்டையாடி அத்தோலை உரித்து மாமிசத்தை உணவாகவும், தோலை ஆடையாகவும் அணிந்துள்ளனர். இதற்கு ஏற்ப பழைய கற்கால, புதியகற்கால, பெருங்கற்கால மக்கள் வாழ்விடங்களில் நமக்கு கிடைத்துள்ள கற்கருவிகள் சான்றாகத் திகழ்கின்றன.

இயற்கையின் சீற்றத்தால் ஏற்பட்ட தீயினால் காட்டு மரங்கள் தீக்கிரையாகின. அது சமயம் அத்தீயில் அகப்பட்ட விலங்குகள், காய் கனிகள் அனைத்தும் நெருப்பினால் வெந்து போயின. நெருப்பு அணைந்த பின்னர் அதனை எடுத்து உண்ட பழைய கற்கால மனிதர்கள்; பின்னர் தாங்களே நெருப்பை உருவாக்க முற்பட்டு தீயை உண்டாக்கினர். அதன்பிறகே வேட்டையாடி கொண்டு வந்த விலங்குகளின் மாமிசத்தை நீண்ட கொம்புகளில் கட்டி நெருப்பிலிட்டு உண்டனர். இதனை விளக்கும் வகையிலான காட்சி செத்தவரையில் உள்ள பாறை ஓவியங்களில் வரையப்பட்டுள்ளன. எனவே சாதாரண உணவை தீயிலிட்டு வேகவைத்து சாப்பிட வேண்டும் என்ற அறிவினை பெற்ற அவன் அந்தக்காட்சியினை தங்குமிடங்களில் ஓவியமாக தீட்டியுள்ளான். இதுவே அக்கால மக்களின் உணவு வகையில் ஏற்பட்ட முதல் பரிணாம வளர்ச்சியாகும்.

தனி மனிதனாக வாழ்ந்த பழைய கற்கால மனிதன் பின்னர் கூட்டம் கூட்டமாக வாழ ஆரம்பித்தான். பின்னர் அவர்கள் எங்கு சென்றாலும் கூட்டமாக சென்று ஓரே இடத்தில் தங்க முற்பட்டனர். இயற்கையான மலைகளிலும், பாறைகளிலும் காணப்படும் குகைகளிலே தங்கினர், அக்குகைகள் தற்போதும் காணப்படுகின்றன. அக்குகைகளில் தங்கி வாழ முற்பட்டபோது அவர்களது உணவுத்தேவைகள் அதிகரித்தன. மேலும் இயற்கை சீற்றத்தின் போதும், உடல் வலிமை குன்றிய போதும் உணவைத் தேடித் திரிய இயலாமல் போனது. மேலும் கூட்டம் கூட்டமாக வாழ முற்பட்டபோது உணவின் தேவை அளவு அதிகரித்தது. எனவே இருக்கின்ற இடத்திலே உணவை உற்பத்தி செய்ய நிலங்களை தோண்டி பயிர் செய்ய ஆரம்பித்தான். இதற்காக கற்காலக் கோடாரிகள் உழவுகோலாக பயன்படுத்தப்பட்டன.

இந்த நிலையை எட்டிய காலத்தைதான் புதிய கற்காலம் என்று குறிக்கின்றோம். நிலையான இடம் விவசாயம், தொழில், என்ற அடுத்தக்கட்ட வளர்ச்சியையும் இதில் காணமுடிகின்றன. வடாற்காடு மாவட்டம் பையம்பள்ளி, தருமபுரி மாவட்டம் மோதூர் போன்ற இடங்களில் நடைபெற்ற அகழாய்வுகளில் தோண்டு குழிகள், கம்பு நடுவதற்காக தோண்டப்பட்ட குழிகள் மற்றும் கற்களையும் மண்ணையும் கொண்டு கலந்து அமைக்கப்பட்ட மண் சுவர்கள் போன்றவை அகழாய்வுகளில் நமக்கு கிடைத்துள்ளன. இவை நிலையாக தங்கி வாழ குடில்கள் அமைத்ததையும் பாதுகாப்பு சுவர் அமைத்ததையும் தெளிவுபடுத்துகின்றது. மேலும் பையம்பள்ளி அகழாய்வில் தங்குவதற்கான அகன்ற குழிகள் வெட்டப்பட்டுள்ளதை காணமுடிகிறது. ஓரிடத்தில் நிலையாக தங்கியவன் உணவை உற்பத்தி செய்து, உற்பத்தி செய்த உணவினை சேமிக்கத் தொடங்குகின்றான். மண்ணாலான கலன்களை தயார் செய்து தீயிலிட்டு அடுகலன்களாக மாற்றி அவற்றில் தானியங்களை சேமிக்கின்றான். இதற்கு சான்றாக பையம்பள்ளி அகழாய்வு மோதூர் அகழாய்வுகளில் காணப்பட்ட புதிய கற்கால மட்கலன்கள் சான்றாக உள்ளன. புதிய கற்காலத்தில்தான் கற்களையும் மரக்கழிகளையும் வடிவமைத்துப் பயன்படுத்தத் தொடங்கிய காலம் ஆகும். இந்த கால கட்டத்தில் தான் விவசாயம், தொழில் இரண்டும் உருவாயின. கரடு முரடான பழைய கற்கால கருவிகளை வழவழப்பாக செய்யப்பட்டதையும், நுண்கற்கருவிகள்

மிகச் சிறிய அளவில் பயன்பாட்டிற்கு ஏற்ப வடிவமைத்ததையும் குறிப்பிடலாம். எனவே உணவுசேமித்தல் அடிப்படையில் தொழில்கள் வளர்ச்சியடைந்தன. கல் தச்சர்கள், குயவர்கள் ஆகியோரின் திறன் வெளிக் கொணரப்பட்டது. ஆதிச்சநல்லூரில் தங்கத்தால் ஆன நெற்றிப் பட்டங்கள், செம்பால் ஆன கலயங்கள், விளக்குகள், விலங்குகளின் உருவங்கள் என பல சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன.

கொங்கு நாட்டுப்பகுதியில் கொடுமணல் என்ற இடத்தில் நடைபெற்ற அகழாய்வில் கண்டறியப்பட்ட பெருங்கற்கால கல்லறைகளின் அமைப்பு கைதேர்ந்த கல்தச்சர்களை கொண்டு உருவாக்கிய கல்லறைகள் என்பதற்கு சான்றாகும். மேலும் கொங்கு நாட்டுப் பகுதிகளில் ஈரோடு, சேலம், தருமபுரி போன்ற மாவட்டங்களிலும் கல்லறைகள் ஏராளமானவை கண்டறியப்பட்டன. கொடுமணல் அகழாய்வில் சுடுமண்ணால் ஆன தக்களி இரும்பு கம்பி கோர்த்த நிலையில் கிடைத்துள்ளது. தக்களி என்பது நூல் நூற்கும் கருவியாகும். இவை அதிக அளவில் காணப்படுவதால் இங்கு பருத்தி அதிகமாக விளைவித்திருக்க வேண்டும். மேலும் பருத்தி ஆடையை பயன்படுத்திருக்கலாம் என்ற கருத்துகளுக்கு வழிவகுக்கின்றன. வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலம் முதல் வரலாற்றுக் காலம் வரை சுடுமண் தக்களிகள் அகழாய்வுகளில் அதிக அளவில் கிடைத்து வருவதால் நமது முன்னோர்கள் பருத்திநூலினை நூற்று மெல்லிய ஆடையை தயார் செய்து பயன்படுத்தியிருத்தல் வேண்டும்.

சங்க காலத்தில் கரும்பு, வாழை, தெங்கு, கமுகு முதலிய பயிர்களை விளைவித்தனர் என்றுரை சங்க இலக்கிய நூல்கள் மூலம் அறிய முடிகின்றது. அகழாய்வுகள் மூலம் கம்பு, கேழ்வரகு போன்ற தானியங்கள் இருந்துள்ளமை அறியப்பட்டுள்ளது. குறிப்பாக கேழ்வரகு தானியத்தினை, 'ஆசியம்' என்ற சொல்லில் கொங்குநாட்டுப் பகுதியில் அழைப்பர். இது கொங்கு நாட்டு மக்களுக்கு மிகவும் பிடித்தமான உணவு வகைகளில் ஒன்று. கேழ்வரகு தானியத்தினை அடுத்து நெல், சோறு அதிக அளவில் பயன்படுத்தியுள்ளனர் என்பதை இலக்கியங்களின் வாயிலாக அறியமுடிகின்றது. மிளகு, உப்பு ஆகியவற்றை உணவில் சேர்த்துக் கொண்டனர். இயற்கையாக விளைந்த களாப்பழம், துறிப் புளி, நாவற்பழம், நெல்லிக்கனி ஆகியவற்றை கொங்கு நாட்டு மக்கள் அதிக அளவில் சுவைத்துள்ளனர். கொங்கு நாடு கொல்லிமலை, கஞ்சமலை, ஏற்காடுமலை, கல்வராயன்மலை, வத்தல்மலை, குதிரை மலை, என மலைகளால் சூழப்பட்ட பகுதியாகும்.

கொங்குநாட்டுப் பகுதி மலைகளால் சூழப்பட்ட பகுதி என்பதால் மலைகளில் விளைந்த பொருட்களையே உணவுக்காக பயன்படுத்தியுள்ளனர். பலாப்பழம், வாழைப்பழம், நூங்கு, வள்ளிக்கிழங்கு, பனங்கிழங்கு ஆகியவற்றையும் பண்டைத் தமிழர் உண்டனர். பண்டைத் தமிழகத்தில் குறிப்பாக கொங்கு நாட்டில் மண்வளம் சிறந்து

காணப்பட்டதால் இங்கு ஊண் உண்ணும் வழக்கமும் பரவியிருந்துள்ளது. காடுகள் அடர்ந்து காணப்பட்டதால் ஆடு, மாடு, காட்டுக் கோழி ஆகிய கால்நடை வளர்ப்பைத் தொழிலாக கொண்டனர். இதனை குறிப்பாக ஊண் கலந்த சோறு, ஊண்சோறு என்ற உணவுவகை சிறப்பாக உண்டதை இலக்கியங்கள் பகருகின்றன. பாலையும் அரிசியையும் கலந்து சமைத்து உண்பார்கள். காட்டுப் பன்றிகளை நல்ல உணவுகொடுத்து அதை கொழுக்கவைப்பார்கள். பின்னர் அதனை துண்டங்களாக நருக்கி கம்பியிலிட்டு கோர்த்து நெருப்பில் வாட்டி எடுத்து உண்பர். கள்ளுண்ணும் வழக்கம் பழந்தமிழகத்தில் அதிக அளவு காணப்பட்டது. அதியமான் அவ்வைக்கு தேறல் தந்து உபசரித்ததையும் நெல்லிக்கனி வழங்கி பெருமை படுத்தியதையும் இலக்கியங்கள் மூலம் உணரலாம்.

அதியமான் சுவை மிகுந்த கரும்பு பயிரை தமிழகத்துக்கு அறிமுகப்படுத்தினான் என்பதையும் இலக்கியங்கள் எடுத்துரைக்கின்றன. தருமபுரி மாவட்டம் கொங்குநாட்டின் எல்லைப் பகுதியாகும். இங்கு காணப்படும் பாறை ஓவியங்களில் அக்கால மக்களின் ஆடை அணிகலன்கள் தெளிவாக காட்டப்பட்டுள்ளன. பெண்கள் பாவாடை போன்ற குறுகிய ஆடைகளை இடுப்பிற்கு கீழ் கட்டியுள்ளதை மல்லச்சந்திரம், தாளப்பள்ளம், மயிலாடும்பாறை போன்ற இடங்களில் உள்ள இவ்வோவியங்கள் அக்கால மக்களின் ஆடைகளைப்பற்றி நமக்கு தெளிவுபடுத்துகின்றன.

ஆடைகளுக்கு பதிலாக அணிகலன்களையும் அணிந்து தன் அங்கங்களை மறைத்துக் கொண்டனர். குறிப்பாக சங்க காலம் மற்றும் அதற்கு சம காலத்தில் வாழ்ந்த பெருங்கற்கால மக்களும் அதிக அளவில் சங்கு வளையல்கள், சங்கினால் ஆன ஆபரணங்கள், தோடுகள், சங்கு மாலை போன்ற சங்கு வகையிலான ஆபரணங்களை அதிக அளவில் பயன்படுத்தினர். குறிப்பாக பெருங்கற்கால வாழ்விடங்களிலும் மற்றும் சங்க கால வாழ்விடங்களிலும் நடைபெற்ற அகழாய்வுகளில் குறிப்பாக கொடுமணல், மோதூர், மயிலாடும்பாறை தொகரப்பள்ளி, போன்ற இடங்களில் சங்கு வளையல்கள் அதிக அளவில் கிடைத்துள்ளதை குறிப்பிடலாம்.

அதிக அளவில் உணவை உற்பத்தி செய்த பொழுது தானியங்களை சேமித்தான். பின்னர் தானியப் பயிர்களை அரைத்து பொடி செய்து மாவாக மாற்றி பயன்படுத்த ஆரம்பித்தான். இவை நமக்கு அகழாய்வுகளில் கிடைத்த உழக்கு, அம்மிக்கல், அம்மி, போன்ற தொல்பொருட்கள் உணர்த்துகின்றன. இது போன்ற அரைக்கும் கற்கள் அதிக அளவில் வரலாற்றுக்கு முந்தைய கால அகழாய்வுகளில் இருந்து வரலாற்றுக் காலம் வரை தொடர்ச்சியாக கிடைத்துவருவது குறிப்பிடத்தக்க சான்றுகளாகும். மேலும் தோசைக்கல், அடுப்பு போன்றவைகளும் அகழாய்வில் கிடைத்துள்ளன. இவை சுடுமண்ணால் செய்தவை ஆகும். சிந்துவெளி நாகரிகத்திலேயே அம்மிக்கல், குழவிக்கல் ஆகிய இரண்டுமே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன என்பதை அங்கு நடந்த அகழாய்வில் இத்தொல்பொருட்கள் கிடைத்துள்ளதே சான்றாகும். உணவு

தானியங்களை பொடியாக அரைத்து உண்ணுதல், மாவாகவும் வேக வைத்தும் உப்பு இட்டும் சுவை பட உண்பதை இலக்கியங்களும் தொல்லியல் அகழாய்வுகள் மூலம் கிடைத்த தொல்பொருட்களும் உறுதி செய்கின்றன.

மட்பாண்டங்கள்

புதிய கற்காலம் முதல் பெருங்கற்காலம் வரை காணப்படும் மட்பாண்டங்களில் கெண்டி, குடுவை, குவளை, தட்டு, வடிதட்டு என அனைத்தும் சமையல் அறையில் பயன்படுத்தும் மட்கலன்கள் ஆகும். இதனை அதிகமாக இடம் விட்டு இடம் எடுத்துச் செல்லமாட்டார்கள். இதன் வடிவமைப்பும் அதற்கு ஏற்பவே அதன் விளிம்புகள் கூர்மையாகவும் பிடிப்பின்றி காணப்படுகின்றன. இவை பெரும்பாலும் மிகச் சிறியதாகவே வடிவமைத்துள்ளனர். இங்கு குறிப்பிடப்படும் பெரும்பான்மையான மட்கலன்கள் அகழாய்வுகளில் கிடைத்துள்ளன.

அடுத்து அளவில் பெரியதும் வாய்ப்பகுதி அகன்றும் தடித்த உருவத்திலும் விளிம்புகள் உருண்டையாகவும், தட்டையாகவும் கைப்பிழிகள் அமைத்து உருவாக்கியுள்ளனர். இவை திரவ பொருட்களையும் பிற பொருட்களையும் சேமித்து வைக்க பயன்படுத்துவதற்காக செய்துள்ளனர். இதனை ஓரிடத்தில் இருந்து வேறு ஓர் இடத்திற்கு எளிதில் கொண்டு செல்ல இயலும் அதற்கேற்ப வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. இம்மட்கலன்கள் தாங்கள் உற்பத்தி செய்த தானியங்களை சேமித்து பாதுகாப்பாக வைத்துக் கொள்ளவும் தண்ணீரை ஓரிடத்திலிருந்து தான் வாழும் இடத்திற்கு கொண்டுவந்து சேமிக்கவும், தாங்கள் வளர்க்கும் ஆடு, மாடுகளுக்கு தண்ணீர் தேவையை போக்குவதற்கும் ஏற்ப அகன்ற வாய் கொண்ட தொட்டிகளும், மனிதனின் நாகரிக வளர்ச்சியையும் தேவைக்கு ஏற்ப அமைக்கும் அறிவு வளர்ச்சியினை இம்மட்கலன்கள் உணர்த்துகின்றன. மட்கலன்கள்தான் நாகரிக வளர்ச்சியின் முதல் ஆதாரமாக தொல்லியல் ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். அகழாய்வுகளில் கிடைக்கும் மட்கலன்களும் இந்த உண்மையை தெளிவுபடுத்தும் வகையில் ஆதாரமாக அமைந்துள்ளன.

இந்த மட்கலன்களில் சிறப்பாக குறிப்பிடத்தக்க மட்கலன் துளையிட்ட மட்கலன்கள். இந்தவகையான மட்கலன்களைக் கொண்டு வேகவைத்த பொருட்களை வடிகட்டுதல், ஆவி மூலம் வேகவைத்து உண்ணுதல் போன்ற பழக்கங்கள் இருந்து வந்துள்ளதை இந்த துளையிட்ட பாணைகள் நமக்கு எடுத்துரைக்கின்றன. இந்த துளையிட்ட பாணைகளில் பெரியதும் சிறியதுமான துளையிட்டவை பல கிடைத்துள்ளன. பெரும்பான்மையான அகழாய்வுகளில் இந்த துளையிட்ட பாணைகள் கிடைத்துவருவது குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும். அகழாய்வுகளில் காணப்படும் மட்கலன்கள் மூலம் தமிழகத்தில் அக்கால மக்களின் உணவு வகைகள் எவ்வாறு இருந்தன என்பதையும் அதனை எவ்வாறு உட்கொண்டனர் என்பதையும் அகழாய்வுகளில் கிடைத்த தோசைக்கல், தட்டு, குவளை, வடிதட்டு போன்ற மட்கலன்கள் மூலம் எளிதாக உணர முடிகின்றது.

திரவ நிலையிலும் மாவுப் பொருளாகவும் புதிய கற்கால மக்கள் முதல் சங்க கால மக்கள் வரை தொடர்ச்சியாக உணவுப் பழக்கம் எவ்வாறு இருந்திருக்கலாம் என்பதை இவை தெளிவுபடுத்துகின்றன.

மேற்குறித்த செய்திகளை தொகுத்துப் பார்க்கும் பொழுது பழைய கற்காலம் முதல் சங்க காலம் மற்றும் கி.பி. ஐந்தாம் நூற்றாண்டு வரை தமிழகத்தில் குறிப்பாக கொங்குநாட்டில் தொழில்கள், உணவு பழக்கவழக்கங்கள், ஆடை அணிகலன்கள் சிறப்பான நிலையில் இருந்துள்ளமையை அறியமுடிகிறது. இவற்றை கொடுமணல் அகழாய்வு, மோதூர், தொகரப்பள்ளி, மயிலாடும்பாறை மேலும் இம்மாவட்டத்திற்கு அருகாமையிலுள்ள பையம்பள்ளி, மல்லப்பாடி போன்ற அகழாய்வுகளிலும், புதிய கற்கால மக்கள் வாழ்விடங்களிலும் காணப்பட்ட தொல்பொருட்கள் சான்றுகளும் இக்கருத்துக்கு வலுவூட்டுகின்றன.

உதவிய நூல்கள்

1. கா. இராஜன், கொடுமணல் அகழாய்வு - மனோ பதிப்பகம், தஞ்சாவூர்-1994.
2. கா. இராசவேலு, கோ. திருமுர்த்தி, தமிழ் நாட்டுத் தொல்லியல் அகழாய்வு, பண்பாட்டு வெளியீட்டு கழகம் - சென்னை. 1995.
3. நடன. காசிநாதன், தமிழர் நாகரிகம் - முதல் தொகுதி, தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத் துறை, சென்னை-1994.
4. கே. கே. பிள்ளை, தமிழக வரலாறும் மக்களும் பண்பாடும், தமிழ்நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனம் 1975.
5. ச. செல்வராஜ், தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட ஓவியங்கள், அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகத்தில் நடைபெற்ற தமிழாய்வாளர் கருத்தரங்கில் படிக்கப்பட்டது.
6. A. Ghosh, An Encyclopaedia of Indian Archaeology, Munshiram Manoharlal Publishers Pvt Ltd., 1979.
7. K. C. Jain, Pre-history and Proto-history of India, Agan Kala Prakashan, New Delhi, 1979.
8. K.S. Ramachandiran, Archaeology of South India., Sundeep Prakashan. Delhi 1980.
9. K. Rajan, Archaeological Gazetteer of Tamil Nadu.
10. D.D. Kosambi, An Introduction to the Study of India History Popular Prakashan, Bombay 1975.
11. T.S. Sridhar, I.A.S., Excavations of Archaeological Sites in Tamil Nadu Govt. of Tamil Nadu, Chennai, 2005.
12. S. Selvaraj, Modur Excavation and its Importance Seminar, paper 2005.

3

ஜெகதேவி மலைக்கோட்டை

முனைவர் தி. சுப்பிரமணியன்

தொல்லியல் அலுவலர், தருமபுரி

ஜெகதேவி என்ற ஊர் கிருட்டிணகிரி - திருவண்ணாமலை நெடுஞ்சாலையில் கிருட்டிணகிரியிலிருந்து 15 கி.மீ. தூரத்தில் உள்ளது. இந்த ஊரின் அருகில் முன்று மலைகள் ஒன்றையடுத்து ஒன்று காணப்படுகின்றன. இரண்டு மலைகளுக்கு இடைப்பட்ட பகுதியில் நெடுஞ்சாலை செல்கின்றது. இந்த மலையடிவாரத்தில் உள்ள மண் மேட்டில் வரலாற்றுக் காலத்தியத் தொல்பொருட்கள் கிடைக்கின்றன. வரலாற்றுக் காலத்தைச் சார்ந்த மட்கலங்களிலான ஓடுகள், சுடுமண் பொம்மைகள் போன்றவை கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. வரலாற்றுக் காலத்தின் பிற்பகுதியில் இவ்வூர் இப்பகுதி தலைமை இடமாக விளங்கி உள்ளது.

மலை அடிவாரத்தில் சிதைந்த நிலையில் விஷ்ணு கோயில் ஒன்று உள்ளது. அதிட்டானம் கல்லாலும் மற்ற பகுதிகள் செங்கற்களாலும் கட்டப்பட்டுள்ளன. கிழக்கு நோக்கி அமைந்துள்ள இக்கோயில் கருவறை, அர்த்தமண்டபம், முகமண்டபம் ஆகிய அமைப்பில் உள்ளது. ஏகதளவிமானம் கொண்ட இக்கோயிலின் பகுதிகள் இடிந்த நிலையில் காணப்படுகின்றது. இங்கிருந்த விஷ்ணு சிற்பம் ஒன்று உடைந்த நிலையில் தருமபுரி அகழ்வைப்பகத்தில் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டு உள்ளது. இக்கோயிலின் கட்டடக்கலை மற்றும் சிற்பக்கலையின் அமைப்பைக் கொண்டு இக்கோயில் விஜயநகர மன்னர்களின் வழிவந்தவனான ஜெகதேவிராயனால் கட்டப்பட்டிருக்க வேண்டும். இக்கோயிலின் அருகில் தேவராடியார் கிணறு என்று அழைக்கப்படுகின்ற கிணறு ஒன்றும், முஸ்லிம்களின் தர்க்கா ஒன்றும் உள்ளன. மலையின் பின்பகுதியில் மண்டபம் ஒன்று காணப்படுகின்றது. இம்மண்டபத்தின் பகுதிகள் இடிந்த நிலையில் உள்ளன. கல்தூண்களின் உதவியுடன் கட்டப்பட்டுள்ள இம்மண்டபம் காவலர்களின் கண்காணிக்கும் மண்டபமாக இருக்கலாம். இம்மண்டபம் மலையில் உள்ள கோட்டைப் பகுதிகளைக் கட்டியபோது கட்டப்பட்டதாகும். பின்னர் இது வழி போக்கர்களின் தங்கும் இடமாக இருந்துள்ளது.

விஜயநகர மன்னர்களின் வழிவந்த ஜெகதேவிராயர் என்பவர் ஜெகதேவியைத் தலைநகரமாகக் கொண்டு இப்பகுதியின் சிற்றரசனாக இருந்துள்ளான். இவனுடைய

காலத்தில் ஜெகதேவியில் கோயில்களும் கோட்டைகளும், மண்டபங்களும் கட்டப்பட்டுள்ளன. இவருடைய பெயரால் இந்த ஊருக்கு 'ஜெகதேவி' என்ற பெயர் வந்துள்ளது. மலை அடிவாரத்தில் உள்ள மண்மேடு இதை உறுதிபடுத்துகின்றது. இவருக்குப் பின் வந்த திப்பு மற்றும் ஆங்கிலேயர்கள் இக்கோட்டையை அவர்களுடைய கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருந்தனர். பாராமகால் என்று அழைக்கப்படுகின்ற கோட்டைகளின் தலைமை இடமாகவும் இருந்தது.¹

மலைக்கோட்டை

ஜெகதேவியிலுள்ள மூன்று மலைகளில் இரண்டு மலைகளில் மலைக் கோட்டையின் கட்டடங்கள் காணப்படுகின்றன. இவற்றில் இரண்டாவது மலைக் கோட்டையில் பாதுகாப்புச் சுவரும் இச்சுவரின் அருகில் காவலரின் அறையும் உள்ளன. எனவே இரண்டாவது மலையில் உள்ள கோட்டையின் சுவர்கள் தடுப்பு சுவர்களாகவும் கண்காணிக்கும் பகுதியாகவும் இருந்திருக்கின்றது. இக்கோட்டைகளில் மேலே செல்ல இரண்டு வழிகள் உள்ளன. ஒன்று மலையின் அடிவாரத்திலுள்ள விநாயகர் புடைப்புச் சிற்பத்தின் வழியாக மேலே சென்றால் அங்கு ஆஞ்சநேயரின் புடைப்புச்சிற்பம் ஒன்று வடிக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் வழியாக சென்றால் கோட்டையின் நுழைவாயிலை அடையலாம். இரண்டாவது வழி மலையின் பின்பகுதியில் கனிம நிறுவனத்தின் பணிகள் நடைபெற்று வருகின்றன. அவ்வழியாகவும் செல்லலாம். இவ்விரு வழிகளும் ஏறுவதற்குக் கடினமான வழிகளாகும்.

பாறை ஓவியங்கள்

முதல் வழியிலுள்ள ஆஞ்சநேயரின் புடைப்புச்சிற்பம் உள்ள இடத்திற்கு அருகில் இயற்கையாக அமைந்த குகையைப் போன்ற தாழ்வான பாறை ஒன்று உள்ளது. இந்த பாறையின் விதான பகுதியில் பெருங்கற்கால ஓவியங்கள் உள்ளன. வெள்ளை வண்ணத்தில் காணப்படும் இந்த ஓவியங்கள் கிருட்டிணகிரி பகுதியில் கிடைக்கின்ற பெருங்கற்கால பாறை ஓவியங்களைப் போன்று காணப்படுகின்றன.² மனிதன் நின்ற நிலையில் உள்ள ஓவியங்கள், மிருகங்களின் உருவங்கள் முக்கோண வடிவ குறியீடுகள் கை விரல்கள் பதித்த ஓவியங்கள் போன்றவை குறிப்பிடத்தக்கன. இவை மெல்லியக் கோடுகளாகவும், தடித்தக் கோடுகளாகவும் காணப்படுகின்றன. பாறை ஓவியங்கள் உள்ள இடத்தைத் தொடர்ந்து மேலே சென்றால் மலைக் கோட்டையின் நுழைவாயிலை அடையலாம்.

கோட்டையின் நுழைவாயிலுடன் இணைந்து பெரிய மதில்சுவர் ஒன்று கல்லில் கட்டப்பட்டுள்ளது. பெரிய, பெரிய கற்களைக் கொண்டு கட்டப்பட்ட இந்த மதில்சுவர் சுமார் 15அடி உயரமுடையது. இதன் அகலம் 1.50 மீட்டர் ஆகும். மதில்சுவரின்

மையப்பகுதியில் நுழைவாயில் காணப்படுகிறது. நுழைவாயிலின் அருகில் இரண்டு பகுதிகளிலும் அரைவட்ட வடிவில் காவலர்களின் இரண்டு அறைகள் கற்களால் கட்டப்பட்டுள்ளது. இரண்டு காவலர்களின் அறைகளுக்கு இடையில் நுழைவாயில் காணப்படுகிறது. நுழைவாயில் படிக்கட்டுகளின் வழியாக சென்றால் மண்டபத்தை அடையலாம். காவலர்களின் அறைகளில் சிறிய நுழைவாயில்கள் காணப்படுகின்றன. இந்த நுழைவாயில்களும் கல்லால் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. நுழைவாயிலின் அருகில் நாட்டியப் பெண்ணின் புடைப்புச்சிற்பம் ஒன்று காணப்படுகின்றது.

படிக்கட்டுகளை அடுத்துள்ள மண்டபமும் கற்களால் கட்டப்பட்டுள்ளன. இம்மண்டபம் இரண்டு பகுதிகளாக உள்ளன. இவற்றில் ஒரு பகுதி காவலர்கள் தங்கும் இடமாக உள்ளது. இந்த மண்டபத்தைத் தொடர்ந்து 2 மீட்டர் அகலமுடைய பெரிய மதில்சுவர் உள்ளது. சுவரின் இரண்டு பகுதிகளிலும் பெரிய கற்களைக் கொண்டு இரண்டு சுவர்கள் எடுக்கப்பட்டு இவை இரண்டிற்கும் இடையில் உள்ள இடைவெளி சிறிய கற்களையும் சுண்ணாம்பு கலவையையும் கலந்து நிரப்பப்பட்டுள்ளது. இதனால் சுவரின் அகலம் பெரியதாகவும் பாதுகாப்பாகவும் அமைந்துள்ளது. இந்த மதில்சுவர் மட்டும் இன்றும் நல்ல நிலையில் உள்ளது. மலையின் மேல் பகுதியில் மலையைச் சுற்றிலும் காணப்படும் மதில் சுவர் கிழக்குப் பகுதியில் மட்டும் இல்லை. இப்பகுதியில் பெரிய பள்ளம் உள்ளதால் இப்பகுதிக்கு வர இயலாது என்று எண்ணி பாதுகாப்புச் சுவர் எடுக்கவில்லை.

நீண்ட மதில்சுவரில் மூன்று இடங்களில் அரைவட்ட வடிவில் காவலர்களின் அறைகள் காணப்படுகின்றன. தற்போது இந்த அறைகள் சிதைந்துள்ளன. கோட்டையின் உட்பகுதியில் தானிய களஞ்சியம் ஒன்று பெரிய கட்டடமாகக் கட்டப்பட்டுள்ளது. செவ்வக வடிவம் கொண்ட இந்த மண்டபம் கல் மற்றும் சுண்ணாம்பு கலவையைக் கொண்டு சுவரின் மேல் பகுதி வரை கட்டப்பட்டுள்ளது. இதன் கூரை பகுதி இடிந்துள்ளது. இதன் மேல் பகுதி இங்கு கிடைத்த புல் கூரையாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இச்சுவரின் இரண்டு இடங்களில் தானியங்களை எடுக்க நுழைவாயில் போன்ற அமைப்புகள் காணப்படுகின்றன. ஆங்கிலேயர்களுடன் வந்த ஓவியர்கள் இக்கோட்டையை ஓவியமாகத் தீட்டியுள்ளனர். இந்த ஓவியத்தில் இக்கோட்டையில் உள்ள தானிய களஞ்சியம் கூரை வேயப்பட்டுள்ளது என்பது தெரியவருகின்றது. இவற்றுடன் மண்டபங்கள், காவலர்களின் அறைகள், மதில்சுவர் போன்றனவும் வண்ண ஓவியமாக அக்காலத்தில் தீட்டப்பட்டுள்ளன.³

மலையின் மையப்பகுதி மற்ற இடங்களைவிட உயரமான இடமாகக் காணப்படுகின்றது. இந்த இடத்தில் பெரிய மண்டபம் ஒன்று இருந்ததற்கான அடித்தளம் காணப்படுகின்றது. மதில்சுவர் மற்றும் பாதுகாப்புச் சுவர் ஆகிய இரண்டும் நல்ல நிலையில் உள்ளன. இதன் உட்பகுதியில் மூன்று நீர் நிலைகள் (சுனைகள்) உள்ளன.

இவை இயற்கையாக அமைந்தவையாகும். இவற்றில் ஒன்று பெரிய நீர்நிலையாகும், மற்ற இரண்டும் சிறியதாக உள்ளன. ஆனால் இந்த சுனைகளுக்கு கூரையைப் போன்று அரை வட்டவடிவிலான கூரை செங்கல் மற்றும் சுண்ணாம்பால் கட்டப்பட்ட கட்டடப்பகுதியாகும். இதற்கு இறங்குவதற்கு படிக்கட்டுகளும் காணப்படுகின்றன. எனவே இச்சுனை நீரை குடிநீராகப் பயன்படுத்தியிருந்தனர் என்பது தெளிவு.

ஆங்கிலேயர்களுடன் வந்த டேனியல் என்ற ஓவியர் ஜெகதேவி மலைக்கோட்டையை ஓவியமாகத் தீட்டி அதன் பிரதிகளை வெளிநாட்டிற்கு கொடுத்துள்ளார். அந்த ஓவியங்களில் காணப்படும் கட்டடங்களின் அமைப்பு எதுவும் தற்போது இங்கு இல்லை. ஆனால் கட்டிடத்தின் அடித்தளங்கள் மட்டுமே காணப்படுகிறது.

அடிக்குறிப்புகள்

1. Richards, Madras District Gazetteers, Salem, Vol. I; Part - I, 1918, PP 2-3.
2. முனைவர் தி. சுப்பிரமணியன், தமிழகத் தொல்லியலும் வரலாறும், தகவர்ப்பகுதி, நியு செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், 2009, பக்கம் - 132.
3. விட்டல் ராவ், தமிழகக் கோட்டைகள், அம்ருதா பதிப்பகம், சென்னை, 2006, பக்கம் - 88 -89.

ஆத்தூர் செப்புப்பட்டயம்

நா. கணேசன்

காப்பாட்சியர், கரூர்

இச்செப்புப் பட்டயம் 44 செ.மீ. நீளமும் 20 செ.மீ. அகலமும் கொண்ட செவ்வக வடிவில் காணப்படுகின்றது. இச்செப்பேட்டில் 158 வரிகளில் தமிழ் எழுத்துக்களில் கூட்டெழுத்து முறையில் எழுத்துக்கள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. செப்பேடு அதிக பிழைகளுடன் எழுதப்பட்டுள்ளது. செப்பேட்டின் முதல் பக்கத்தில் 81 வரிகளும் இரண்டாவது பக்கத்தில் 77 வரிகளும் காணப்படுகின்றன. செப்புப் பட்டயத்தின் தொடக்கத்தில் கலியுக வருடம் 3980 என்றும், சாலிவாகன வருடம் 3980 என்றும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்விரு வருடங்களையும் கணக்கீடு செய்தால் செப்பேட்டின் காலம் தவறாக வருகின்றது. செப்பேட்டில் காணப்படும் எழுத்தமைதி, கூட்டெழுத்து முறை, வாக்கிய அமைப்பு ஆகியவற்றைக் கொண்டு இச்செப்பேடு 250 ஆண்டுகளுக்கு முன் எழுதப்பட்டிருக்கக் கூடும் எனக் கருதலாம்.

செய வருடம் பங்குனி மாதம் - 24, 25, 27 விசேய வருடம் வைகாசி மாதம் - 29, விசேய வருடம் வைகாசி மாதம் - 18, விகாரி வருடம் பங்குனி மாதம் 11, 15-பிலவங்க வருடம் சித்திரை மாதம் 15, குரோதி வருடம் புரட்டாசி மாதம் 28 ஆகிய பத்து நாட்களில் வெவ்வேறு ஆண்டுகளில் வெவ்வேறு மாதங்களில் பேசப்பட்ட கூட்ட முடிவுகள் இச்செப்புப் பட்டயத்தில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. கவுண்டர்களும் பிற சமூகத்தாரும் சாட்சியாக இருந்து கொல்லை எல்லைத் தீர்மானம் செய்து கொடுத்த விவரமும் ஆத்தூர் சோளியம்மன், கண்டியம்மன் கோயில்களுக்கு ராச முப்பாடு கோயில் முப்பாடு வழங்கப்பட்ட விவரமும் செப்புப் பட்டயத்தில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. கொல்லைகளுக்கு எல்லைத் தீர்மானம் செய்யும் பொழுதும், கோயில்களுக்கு ராச முப்பாடு கோயில் முப்பாடு வழங்கிய பொழுதும் சாட்சியாக இருந்தவர்களின் பெயர் பட்டியலும், நில எல்லை விவரங்களும் பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன.

1. கலியுக சகார்த்தம் ஋தூகாஅய மேல் சாலிய வாகன சகார்த்தம் ஋தூகாஅய மேல்
2. ல் செல்லா னென்ற சேரன் சோளன் பாண்டியன் செட்டி பிறாமண(ன்)
காலத்தில் செய னு பங்கு
3. னி மீ உயரு தி இத்தது பேரா வுண்ட(ர்)களுக்கு சோளன் பாண்டியன் செட்டி
பிறாமன காலத்தி
4. ல் யெல்லை கொல்லை தீர்ம(ர)ன(ம்) பன்னினது காடு னாலு தி(க்)கு முன்னை
வேட்டுவன் றாய பூச
5. றரி கவுண்டன் யிந்த னாலு பேற் யித்து போன படிய(யி)னாலே வடமலை
றாயன்கு அண்டவானி
6. வேட்டு(வ)ன்க்கு (ரா)றாச முப்பாடு கோய(யி)ல் முப்பாடு குடுத்துக்கு சாட்சி
வெங்கல னா(ட்)டு நீலிப்ப கவுண்டன்
7. காளத்தி கவுண்டன், ஆத்தூர் மாந்தபடை வேட்டுவன், கண்டி கவுண்டன்
குளந்தவேலப்ப கவுண்ட
8. ன் சாட்சி பூவாணி வேட்டுவன் மலைறாயனுக்கு றாச முப்பாடு கோயில் முப்பாடு
குடுத்ததுக்கு யித்தி
9. னை பேர் சாட்சி குப்பத்து பூவாணி வேட்டுவன் சின்னா கவுண்டன்க்கு (ரா) றாச
முப்பாடு கோயில் மு
10. ப்பாடு யெனக்கு குடுத்தால் ஊரிலே பண(ம்)யெடுத்து கட்டு வேன் னாடு உனக்கு
யெனக்கு நம்பி
11. க்கை சொன்னால் னான் பணம் குடுப்பேன் பணம்யெடுத்து கட்டுவேன் யென்று
சொன்ன ப
12. டினால் ல(ட்)கம தேவறானாளைல் செய னு பங்குனி மீ உயௌ தில் பூவாணி
வேட்டுவன் சின்னக்
13. கவுண்டன்னுக்கு றாச முப்பாடு கோய முப்பாடு குடுத்ததுக்கு சாட்சி வெங்கலனாட்டு
நீலியப்ப கவுண்டன்
14. களத்தி கவுண்டன் ஆத்தூர் மாந்தபடை வேட்டுவன் வண்டி கவுண்டன் சாட்சி
15. க்காயிவாடி குளந்தவேலப்ப கவுண்டன் சாட்சி யித்தனை பெரம் அவன்க்கு ஊர்
குடுத்ததுக்கு
16. சாட்சி சேரன் சோளன் பாண்டியன் செட்டி யிரமணன் காலத்தில் ஊர் குடுத்ததுக்கு
காசயவடி
17. தம்பீ கவுண்டன் ஆத்தூர் மந்த படை வேட்டுவன் கிளங்குநாடு கறடி வேட்டுவன்
வெங்கமபுர

18. சமந்தநாயன் தலைநல்லூர் கூரை காளியப்ப கவுண்டன், அஞ்சுர பாண்டி வெட்டுவன் தலை தம்பிகவு
19. ண்டன், கழத்தி கவுண்டன், வெங்கல ண்டு நீலிப்ப கவுண்டன், வண்டிய கவுண்டன், சாட்சி செய ண்டு வய்யசி
20. மீ உயக தி சேறன் சோளன் பாண்டியன் செட்டி பிராமணன் காலத்தில் ஆத்தூர் சோழியம்ம
21. கோவிலுக்கு யித்ததி பேர் கவுண்டர் கூடி வெள்ளாளர் காடை குலத்துக்கு ராச முப்பாடு கோயல்
22. முப்பாடு குடுத்துக்கு சாட்சி தலையநல்லூர் கூரை காயப்பா வுண்டன் பொத்தி சேகவறாய கவுண்டன்
23. குப்பம் பசுவய்யன் மண்ணாடு புரக்கிலா கவுண்டன், சமந்தநாயன் சாட்சி உத்தக்கல் பாரைல்
24. குளி க அதுக்கு வடக்கு யேணிப் பாளில் குளி உ அதுக்கு வடக்கு றட்டை கறட்டுக்கு மேற்கு குளி உ
25. அதுக்கு கிளக்கு யெல்லை கோம வட்டப்பாறைல் கல்லு சாதன போட்டிரது அதுக்கு கிளக்கு வெடிச்ச
26. ப் பாளில் குளி உ அதுக்கு கிக்கு பரச்சாம் பாளில்குளி உ அதுக்கு தெற்கு முக்கு பாளில் குளி உ
27. சேரன் சோழன் பாண்டியன் செட்டி பிராமணன் காலத்தில் அஞ்சுரகவுண்டற் குளிக்கு யெல்லை
28. கொல்லை திரம் பன்னி தீந்த படினல புல்லை வெள்ளளான மலையா மிரங் கவுண்டன்
29. வெம்பாண்டா கவுண்டன் யிதுக்கு சாட்சி உத்தமலிங்க வுண்டன் வேலப்ப கவுண்டன் ராச
30. கவுண்டன், வண்டிய கவுண்டன், காழத்தி கவுண்டன், புரக்கிலா கவுண்டன், கண்டிய கவுண்டன் புன்னசெ
31. சுவறாயன் சமந்தநாயன் தூரைகல் சமினாத கவுண்டன் கூரை காளிப்ப கவுண்டன் முத்தூர் மணி
32. ய. வேட்டுவன் சாட்சி அஞ்சுர கட்டுக் கல்லனை கள்ளபிரவி பிராமணன் மலை மிராகியம்மன் கே
33. ாவில் அண்ணாமலை பண்டாரம் சின்னாண்டி தட்டார், விரமதட்டன் நாவிதவிராமன் சங்கிடு பரை
34. ன் சொக்கன் குங்குலத்து பரைன் மாட்டையான சரமன் சாத்தான் அஞ்சுர கவுண்டனர்கள் யெல்

35. லை கொல்லை தீர்மானிசயித்துக்கு யித்தினைபேர் சாட்சி சேரன் சோழன் பாண்டியன் செட்டி
36. பிராமணன் கலத்தில் விசைய ஓ வய்யாசி மீயாதி காரவளிக்கி யெல்லை கொல்லை தீ
37. ர்மன செய்தது ஊமைகாளி கோவிலுக்கு மேற்கு குளி ௨ அதுக்கு கிளக்கு குளி ௩ அதுக்கு கிளக்கு
38. குளி ௧ அதுக்கு கிளக்கு குளி ௨ அதுக்கு கிளக்கு செம்மை(யி)ல் குளி ௧ களுதைமல குளி ௧ அதுக்கு வடக்கு குளி
39. ௧ - யிதுக்கு தீர்மானம் பண்ணி கார கவுண்டகளுக்கு யெல்லை கொல்லை விட்டதுக்கு சாட்சி உத்த மலி
40. லட்சும கவுண்டன் சின்னா கவுண்டன் காளியப்ப கவுண்டன் செல்லப்ப கவுண்டன் சாட்சியிதுக்கு கட்டு
41. கல்லணை பிராமணன் கள்ள புரவி அய்யன் கோமணாண்டி திள்ளேசி ன்னண்டி பண்டாரம் அது
42. க்கு மேற்கு குளி ௩ யிடை காட்டுக்கு மேற்கு குளி ௨ அதுக்கு வடக்கு குளி ௨ அது வடக்கு புல்லை கல்லில்
43. குளி ௧ குருகுத்தி மேர்க்கு குளி ௨ அதுக்கு வடக்கு குளி ௧ விரிதலை கறடுக்கு மேர்க்கு குளி ௩ அதுக்கு வட
44. க்கு உப்பிலியன் காவிலி போட்டு யிரது அதுக்கு வடபுரம் குளி ௩ அதுக்கு வடக்கு குளி ௨ கொ
45. டந்தூர் கவுண்டர்கள் லட்சும கவுண்டன் உத்தம லிங்கவுண்டன் ராசக் கண்டன் கடைநா கவுண்டன்
46. சாலிய உலகன் சேரன் சோழன் பாண்டியன் செட்டி பிராடண காலத்தில் கொடந்தூர் கவுண்டர்க
47. ளுக்கு யெல்லை கொல்லை தீர்மனம் பன்னி தீர்த்த பிரக(ர)ம் யிதுக்கு சாட்சி வேளுடயாக் கவுண்டன்
48. தம்மண கவுண்டன் பண்ண பொய்யா கவுண்டன் சின்ன கவுண்டன் சம்மந்தராயன் சாட்சி காசிய
49. ப்பன் சாட்சி கட்டு கல்லணை பிறாமணன் அழகிரிய் யன் அச்சுத பிள்ளை கனபதி தட்டான் கா
50. ளியாண்டி பரையன் நல்லன் பெரியான் யித்துணை பேர் சாட்சி ஆக சேரன் சோழன் பாண்டியன்
51. செட்ட பிராமணன் காலத்தில் யெல்லை கொல்லை தீர்மன பன்னி சம்மச்சு காணி விட்டதுக்கு
52. கொடந்தூர் றாசாக் கவுண்டனக்கு. அரிதியாய் முத்து செட்டி காணி குடுத்ததுக்கு சேரன் சோழன் பாண்டிய

53. ன் செட்டி பிராமணன் காலத்தில் விகாரி ஸ்ரீ பங்குனி மீயக தி தலையூர்க்கு வடபுரம் கூடலூர்
54. அதுக்கு கிளக்கு குளி ௧ அதுக்கு தென் புரம் தலையூர்க்கு வடபுர கூடலூர் அதுக்கு காளரசுல போட்டிர்க்கு
55. து அதுக்கு கிளக்கு குளி ௨ அதுக்கு கிக்கு சுலகுளி அதுக்கு கிளக்கு குளி ௨ அதுக்கு கிளக்கு குளி ௨ அதுக்கு
56. கிளக்கு அணைக்கு தெர்க்கு புர குளி ௧ அதுக்கு கிளக்கு குளி ௩ அதுக்கு கிளக்கு அணைக்கு தென்புர குளி ௧ கல
57. தேர்க்கு புரதலையூர் வட புர மணல்னாடு அதுக்கு வடபுர குளி ௧ அதுக்கு கீள் மூலைல் குளி ௨ தா
58. நாபுர்க்கு கடைலாரம்பாரல் குளி ௨ அதுக்கு கிளக்கு ௧ அதுக்கு வடக்கு குளி ௨ அதுக்கு வடக்கு சந்திர
59. சூரியன் போட்டிர்க்கு அதுக்கு வடக்கு காலரப்பில் குளி ௨ அதுக்கு மேர்க்கு நெட்டரை குளி ௧ அ
60. துக்கு மேர்க்கு ஊஞ்ச புரல் குளி ௨ அதுக்கு மேர்க்கு முன்னை பரப்பில் குளி ௧ அதுக்கு மேர்க்கு
61. ம் மடையல் நீலப்பாரைல் கல் பொட்டியிர்க்குது அதுக்கு மேர்க்கு சரங்கல்லிக்கு குளி
62. ௨ அதுக்கு குளி ௨ கூடலூர் கவுண்டர்கள் சீர்தலை வேட்டுவன் காசியப்பன் கொங்கமொ
63. ன் னைல் உத்தமலிங் கவுண்டன் மாந்தை கவுண்டன் வேலப்ப கவுண்டன்...
64. கடைநாக் கவுண்டன் இந்த ஒரு பேர் கவுண்டகள் கூடி வெள்ளாள பேரங்குடியா நிடித்தி
65. செய ஸ்ரீ பங்குநி மீ ௨யௌ திஅரைய நடு சேறன் சோள பாண்டியன் காளத்தி யெல்லை கொ
66. ல்லை தீர்மானம் செய்துக் குயித்ததி பேற் கவுண்டகள் கூடி அரைநாடு வெள்ளாள குலம் வி
67. லை யர் கூட்டம் காளியப்ப கவுண்டன்குரை காளியப்ப கவுண்டன் யிந்த யிர பேற் யிடத்தி
68. ல் முளை வேட்டுவன் காசியப்ப கவுண்டன் ரூகு வாங்கிக் கொண்டதுக்கு சாச்சி வெந்ரபுரச
69. மந்தறாய கவுண்டன் சாச்சி பொத்தி சேசவறாய கவுண்டன் சாச்சி மண நாடு புரத்திக்கிலாக் கவு
70. ண்டன் சாச்சி தலைநல்லூ பொங்காளியம்மன் கோவில்லுக்கு விலையா கூட்டம் காளியப்ப

71. கவுண்டனிக்கும் கூறா காளியப்ப கவுண்டனிக்கும் நாச முப்பாடு கோவில் முப்பாடுத்ததுக்கும்
72. யித்தாதி பேற் கவுண்டகளம் சாச்சி மின்னபரப்பில் குளி உ ஆயப்பில் குளி க அதுக்கு
73. மேற்கு யெல்லை கலம் போட்டு யிர்க்குது பூந்துரை யெல்லை க கூளிக்
74. கவுண்டன் சாட்சி யிந்த ஆரு பேர் கவுண்டர்களுக்கு காணி பூமி யெல்லை கொல்லை சம்ம
75. திட்சு விட்டதுக்கு யின் பேர் சாட்சி பெரியண்ண கவுண்டனுக்கு சீதலை வேட்டுவன் கால்
76. பங்கு கொங்கு மொட்டை ன் கால் பங்கு உத்தமலிங்க கவுண்டன் கால் பங்கு மாந்தை கவுண்ட
77. ன் கால் பங்கு வேலப்பாகவுண்டன் கால்பங்கு குட்டியா கவுண்டன் கால் பங்கு மாந்தை கவுண்ட
78. பேர் கவுண்டர்கள் கூடி ஊளியத்துக்கு ஆளு யில்லை யெறு சொல்லி பெரியண கவுண்டனு
79. க்கு சனத்துக்கு கால் பங்காக காணி பூமி யெல்லை கொல்லை தங்களுக்கு நடந்த பிரகாரம்
80. நடத்தி கொண்டார்கள் பொன்னா கவுண்டனுக்கு நாசம்மாள் அதவப் பிள்ளையை
81. க் கொண்டதுக்கு பெரியன கவுண்டன் மகனுக்கு கால்பங்கு குடுத்தன்
82. பண்ண பெரியண கவுண்டன் யிந்த ஆரு பேர் கவுண்டர் களையும் கேட்டு நாசம்மாள் கவுண்ட
83. ச்சிக்கு கோயல் முப்பாடு வாங்கி குடுத்தா நாசம்மா கவுண்டசி மக்கன் பொன்னண்ட கவுண்ட
84. ன் தில்லையவனாசி கவுண்டன் நாசக்க கவுண்டன் தில்லைப்ப கவுண்டன் யிந்தனாலு பேர் னால் கிணர்
85. வெட்டி வட்சுகுடுதாள் நாசம்மா மூத்த குடி மகன்க்கு, கோயல் முப்பாடு வாங்குடுத்தாள் தில்லைய
86. ப்பாவுண்டனுக்கு கோயில் முப்பாடும் தியா கூடலூர்ல வங்கி குடுத்தாள் யிந்தபடி சம்மதி பன்
87. னி தீர்ந்த பிரகாரம் குறோதி னு பிரட்டாசி மீ உய அ திசேரன் சோளன் பாண்டியன் காலத்தி
88. ல் நடந்தை கிராமம் காபைறப்புக்கு கிளக்கு குளி க அதுக்கு கிளக்கு புல்லை கல்லில் குளி உ அதுக்கு
89. கிளக்கு ஆல பரப்புக்கு தெர்க்கால தளாக அதுக்கு கிளக்கால நல்லி பாளைத்துக்கு, வடக்கால குளி டு அது

90. அதுக்கு தெர்க்கால் கரைக்கு கிளக்கு கரமன் பாளைத்துக்கு கிளக்கு குளி க சல்லிபட்டிக்கு தெக்கால குளி க
91. அதுக்கு தெக்கால் வட்ட பாரைல குளி உ அதுக்கு மேர்க்கு தொக்கு பட்டிக்கி வடக்கில் குளி உ அதுக்கு மேற்கு
92. ளி உ வெட்டுவன் காளிப்ப கவுண்டன் வேலப்ப கவுண்டன் யிந்த நெண்டு பேர்கவுண்டகளுக்கு நட
93. ந்தை கிராம காணி பூமி எல்லை கொல்லை தீர்மன பன்னி தீர்ந்த பிரகாரம் யிதுக்கு கட்டு கல்லனை பட்ட
94. ான லிங்கயன் காளியாண்டி வேல் தட்டன் அன்ன பிள்ளை நவி செல்லன் பரைன் காத்தன் யிது
95. சட்சி வேலு பூண்டி நாச்சிப்ப கவுண்டன் அல்லாளி கவுண்டன் சாட்சி சேரன் சோளன் பாண்டியன் கால
96. த்தில் ஒக்கினரை வெட்டி முடிக்கிபடினால் கானி பூமி எல்லை கொல்லை சட்டி பன்னி யிந்த மூன்
97. டு பேர் கவுண்டகள் சட்சி பிலவங்க ஸ சித்திரை மீ யரு தி சேரன் சோளன் பாண்டியன் காலத்தில் க
98. ள்ளி பறப்புக்கு கிளக்கு குளி டு அதுக்கு மேர்க்கு குளி க அதுக்கு மேர்க்கு தயிரமதத்துக் கொலு கல்லில் பெ
99. ாட்டி பிரது அக்கு வடக்கு ஆத்தோரம் குளி உ அதுக்கு வடகரைல குளி உ பாலையனை யலகுண்
100. ணாங் கல்லுல சாதன போட்டு யிர்க்கு அதுக்கு மேர்க்கு குளி உ ஆழை கல்லு பாழில் குளி க
101. அதுக்கு மேர்க்கு சொக்கட்டான் கல்லு அடிட்ச யிர்க்குது அதுக்கு மேர்க்கு குளி உ களுதை மடைய்கு வடக்கு
102. குளி உ களுதை மடயில் குளி க அதுக்கு வடக்கு முடிப்பரப்பில் குளி உ செம்மடைக்கு வடக்கால
103. குளி உ அதுக்கு தெர்க்கால குளி டு பில்லா பரப்பில் குளி க தென்னலை கிறாம கவுண்டர்கள்
104. காசியப்பன் கொங்கு மொட்டைன் கூடையற் கவுண்டன் உத்தமலிங் கவுண்டன் அல்லாளிக்க
105. வுண்டன் அட்சுத பிள்ளை அவநசியப்பன் வயறாண்டி கணபதி தட்டன் பரையன் சொக்கன் யிடைப்பிச்
106. சிநட்டு கிரமத்துக்கு மலைக்கு தெர்க்கு குளி உ அதுக்கு தெர்க்கு அரியபட்டி நத்தத்தில் டெரக்காலயிடைப்பி
107. ச்சநாடு வெங்கலநாடு அதுக்கு தெர்க்கு நடுப்பிரம் குளி அதுக்கு தெர்க்கு குளி டு சின்ன முத்தன் பா

108. னைத்துக்கு கிளக்கால குளி ௩ யிடை பிட்சி நடு கிறாமம் கவுண்டர்கள்
அல்லாளி கவுண்டன் பெருமா
109. கவண்டன் கட்டை தேவணாவுண்டன் யிதுக்கு கட்டு கல்லனைப்பான் அவனசியன்
பரைன் சொக்கன்
110. மர தைட்டன் காளியண்டிவயரன் அன்னு பிள்ளை மந்தை வெள்ளன் குப்பட்சி
கவுண்டன் பற
111. படை வேட்டுவனுக்கு காணியட்சி பரையன் வரத்தினை மக்கத்துக்கு ௫ பணம்
வித்ததைக்கி ௮ பணம் தி
112. ர்ந்த பிரகாம் அம்மன் கோவில்க்கு கல் செக்கு அதுக்கு வடக்கு யிட்டலி
குள்ளே கல் செக்கு ஓரமெ
113. மேர்க் கால அம்மை கோய லண்டி காட்டில் சுலம் போட்டு யிர்க்குது அதுக்கு
கிளக்கு குளி ௧ விகாரி
114. னு பங்குனி மீ யரு தி சேரன் சோளன் பாண்டியன் செட்டி பிராமண கலத்தில்
மின்னபளி வன்னி
115. யம்மன் கோவில் யித்ததி பேர் கவண்டர் கூடி, கன்னந்தை குலத்து நாச
முப்பாடு கோயல் முப்பாடு கு
116. ஓத்துக்கு வறாக வேட்டுவன் கண்டி கவுண்டன் ௩ பொன்னு வாங்கி
கொண்டதுக்கு சட்சி சேசு நாயன் ச
117. ட்சி காழ்த்தி கவுண்டன் சின்ன கவுண்டன் கண்டி கவுண்டன் புரக்கிலா கவுண்டன்
சுப்பய்யன் சமந்த
118. நாயன் சாட்சி செய னு பங்குனி மீ உயசு தி சேரன் சோளன் பண்டியன்
காலத்தில் யெல்லை
119. கொல்லை தீர்மான கிளங்கு நாட்டு வரவு வேட்டுவன் கண்டிய கவுண்டன்க்கு
குடுத்தக் கொடுமுடி
120. படித்துரைக்கு பொளி கட்டினது தென்பாதி யெல்லைமனாசி கரட்டுல குளி ௨
அதுக்கு கிளக்கு வெங்க
121. மேட்டில் குளி ௨ புங்கபள்ள நெட்டு குளி ௨ அதுக்கு கிக்குசாலி செம்மடை
குளி ௨ அதுக்கு கிளக்கு
122. அது கிள் பதி பேச்சி கல்லு குளி ௧ உரவாய் கிண குளி ௩ அதுக்கு தெர்க்கு
துண்டு பேர்மானப
123. னைத்துக்கு தென்புறம் பாறைல சந்திர சூரியன் போட்டிரக்கு ஆத்தார் நத்தத்தில்
மூக்கரை பி
124. ள்ளைக்கு கீள்பறா பாரைல குளி ௨ அதுக்கு தென்பர பசுபதி யார்கோவி கீள்
பரகல குலம் அதுக்கு
125. கீள் பர குரவப்ப நாக்கன் வீட்டுக்கு கிளபர குளி ௨ தட்டய நாட்டுக்கு வட
பரபிச்சன் தன்னிபந்த

126. பாரைல குளி உ பஞ்சமாதேவி விடபுர பிள்ளையார் கோயில் பாரைல குளி க அக்கு வடபரம் குப்பி
127. ச்சி பாளைத்தில் குளி க அக்கு வட பர யெல்லை பிள்ளை கோவில் குளி உ முளி வட்டகல்ல கு
128. னி உ ஆடை பாரைல சந்திர சூரியன் போட்டிரது சீதெயம்மன் கோவில் குளி ரு அது
129. க்கு மேல்பரம் யிடும்ப குளத்தில் குளி க அதிக்கு மேல்பர பரமத்தி உப்பு கிணர்க்கு வடக்கு அரைய
130. நாடு தென்பரம் கிளங்கநடு அக்கு மேல்பரால்ல சுலம் அக்கு மேல்புர வீரணம்பாளைய நெல்
131. பாரைல குளி டு அதுக்கு மேல் புர கவல்மலைக்கீ பால் கிணத்து மேல் பாரைல குளி உ அதுக்கு மேல் ப
132. ரம் யெல்லை புள்ளையார் கோயில் துவக்கால் மணி போட்டு யிரது அதுக்கு தென்பரம் புலிகல்
133. பாளையத்தில் குளி உ கொமுடி படிதுறாயல குளி டு வறாக வேட்டுவன் கண்டி கவுண்டனுக்கு கண்டி
134. யம்ம கோல நாச முப்பாடு கோயல் முப்பாடு குடுத்துக்கு சட்சி நீலயப்ப கவுண்டன் காழத்தி கவுண்டன்
135. புரக்கிலா கவுண்டன் சமந்தறாயன் வண்டிய கவுண்டன் கூரை காளியப்ப கவுண்டன் யித்தினைபேர் சாட்சி
136. சுப்பயன் சாட்சி மர தாண்டி பரைன் கண்டி சொக்கன் யித்தினை பேர் கவண்டர்க
137. னு குடி புல்லை வேட்டுவன் யெனக்கு பங்கு யுண்டு மின்னு வந்தான் ருகு பொன்ன குடு
138. தால் யுனகு பேர் பாதி குடுப்பேன் யிதுக்கு, மேல் கண்ட ம்மங்கல காளியம்மன் கோவிக்கு
139. வேண்டுவன் கூட்டத்துக்கு நாச ப்பாடு கோயல் முப்பாடு குடுத்துக்கு நிலியப்ப கவுண்டன் கழ
140. த்தி கவுண்டன் கண்டிய கவண்டன் கூரை களியப்ப கவுண்டன் காளியாண்டி பரைன் மரதன் யி
141. த்தனை பேர் சாட்சி யிதுக்கு மேல் கண்ட சாத்தன் தென்னலை கோட்டைல அஞ்சபுள்ளையா
142. அஞ்ச அறமனையும் மேர்க்கு தலைவாசலை சிங்காதன கல்லில் ஒக்கிலியுந் தூலி
143. முக்கல் தூவியும் செப்புபட்டையும் டு அதுக்கு மேல்கால சாதன போட்டிரது கொடிமுடி மகு

144. டியீசுபரன் கோவிலில் சாதன போட்டி யிர்ரது புன்னகோட்டை வாசல் வெள்ளை தலை
145. குன் போட்டிரிக்குது கல்லான குனவசத்தில் செப்பு பட்டயம் டு குடுத்து யிர்க்குது யித்தி
146. ன பேர் நட்டா குடாவதன் அடி ஒப்பாக யிருக்கு இந்த பட்டயம் யெளுதினது
147. காளி தட்டான் கிளங்கு நாடு சுப்பயன் சாட்சி முப்பாட்டுகாரன்க்கு பொன்னு
148. கா நெல் மீசு கிடய் க பூசிக்கா கண்டிபரைக்கு நெல் மீசு பொன் கிடய்க்காவ
149. ல் கரமனக்கு பொன் உ நெல் முடா க கிடாய் க மூப்பனக்கு பொன் க நெல் முட க கிட
150. ய் க சங்கிடு பரையன் கண்டிக்கி பொன் டு நெல் முட உ கிடய் க ஒக்கிலிரெ வெட்டி மு
151. டிக்கின்படி னால காணி புறாயித்ததி கவுண்டகள்க்கும் தீர்ந்த பிரகாரம் கோவிலிலே கல்
152. சாதனம் போட்டி ரது ஆத்தூர் சோளியம்மன் கோவில்க்கு இத்தாதி பேற் கவுண்ட
153. கள் கூடி வெள்ளள குல காடை குல முத்தி வீரகவுண்ட விலையங் கூட்டம் கருப்ப
154. கவுண்டன் இவர்களித்துக்கு வாவு வேட்டவ கண்டி கவுண்டன் பொன்ன வாங்கிக் கொண்டது
155. கு நாச முப்பாடு கோயில் முப்பாடு குடுத்ததுக்கு சாட்சி தலைநல்லூர் கூரை காளிய
156. ப்ப கவுண்டன் சாட்சி வெங்கல நாடு பொத்திசேசுவ ராயன் சாட்சி சல்லி களத்தி கவு
157. ண்டன் சாட்சி நீலயப்ப கவுண்டன் சாட்சி கிளங்கு நாடு கண்டி கவுண்டன் சாட்சி
158. குப்பம் பசுவயன் சாட்சி.

5

ஆங்கப் தூம்புக் கல்வெட்டு

இரா. சிவானந்தம்

கல்வெட்டாய்வாளர்

மனித வாழ்விற்கு அடிப்படையானது உணவு. 'உணவு எனப்படுவது நிலத்தோடு நீரே' (புறம்.18:21) எனப்பட்டது. உணவுப் பொருளின் இன்றியமையாமையை உணர்ந்து உழவுத் தொழில் தலைமைத் தொழிலாகவும், உயிர்த் தொழிலாகவும் போற்றப்படுகிறது. பண்டைத் தமிழர்கள் உழவுத் தொழிலில் முழுக்கவனம் செலுத்தினர். இதனை

வேளாண் மாந்தர்க் குழுதுண் அல்லது

இல்லென மொழிப பிறவகை நிகழ்ச்சி (தொல். பொருள். மரபு. 81)

என்ற தொல்காப்பியக் குறிப்பால் விளங்கலாம்.

பண்டைத் தமிழர் நிலத்தின் இயற்கை அமைப்பைக் கொண்டு குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல் எனப் பிரித்தனர். இந்நானிலங்களிலும் பயிர் தொழிலுக்காகப் பயன்படுத்தப்பட்ட நிலத்தினை வெவ்வேறு பெயர்களில் அழைத்தனர். குறிஞ்சி நிலத்து புன்செய் நிலத்தினை 'துடவை' என்றும், புதிதாக உருவாக்கிய விளைநிலத்தினை 'இதை' என்றும், பழமையான விளைநிலத்தினை 'முதைபுனம்' என்றும் குறிப்பிட்டனர். முல்லை நிலத்து தரிசு நிலத்தினை 'கொல்லை' என்றும் காட்டுப்பகுதியினை 'புறவு', 'கானம்' என்றும் அழைத்துள்ளனர். மருத நிலத்து சேற்று வயலினை 'கழனி' என்றும் நெல் வயலினை 'பழனம்' என்றும் விளைநிலங்களை 'வயல்', 'செறு' என்றும் குறித்துள்ளனர்.

உழவுத் தொழிலுக்கு நிலத்தினை அடுத்து இன்றியமையாதது நீர்வளமாகும். உழவுத்தொழிலுக்கு நீர்வளம் தேவையென்பதால் நீர்நிலைகளை அமைத்தனர். பண்டைத் தமிழர்கள் நீர்நிலைகளை அமைப்பதிலும் இடங்களைத் தேர்வு செய்வதிலும் சிறந்த தொழில் நுட்பத் திறன் பெற்றிருந்தனர். அவ்வாறு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நீர்நிலைப் பகுதிகள் பள்ளமான பகுதியாக மட்டுமில்லாமல் சிறு பாறைகளையும் குன்றுகளையும் இடையிடையே கரை அமையுமாறு எட்டாம் நாள் பிறை போன்று குளம் அமைத்தனர் என்பதனை

அறையும் பொறையும் மணந்த தலைய

எண்ணாள் திங்கள் அனைய கொடுங்கரைத்

தெண்ணீர் சிறுகுளம் . . . (புறம் 118: 1-3)

என்ற புறநானூற்றுப் பாடல் வரிகள் விவரிக்கின்றன.

உழவுத் தொழில் மற்றும் குடிநீர்த் தேவைக்காக நீர்நிலைகளை அமைத்துக் கொடுப்பது ஓர் அரசின் கடமையாகும். கரிகால் சோழன் 'காடு கொண்டு நாடாக்கிக் குளம்தொட்டு வளம் பெருக்கினான்' என்ற பட்டினப்பாலை(283-284) வரிகள் இதற்கு வலுவூசுக்கின்றன.

ஏரி, ஏந்தல், தாங்கல், கண்மாய், கயம், ஓடை, சலந்தரம், வட்டம், குட்டம், கோட்டகம், இலஞ்சி, சுனை, வாவி, குளம், ஊரணி, கிடங்கு, கேணி, குண்டு, மடு போன்றவை நீர்ப்பாசன அமைப்புகளாகும். இவற்றில் தேக்கி வைக்கப்பட்ட நீரினை சீரிய முறையில் உழவுத் தொழிலுக்கு பயன்படுத்துவதற்கு மதகு, மடை, தூம்பு, கலிங்கு, குமுளி, புதவம் போன்றவை ஏற்படுத்தப்பட்டன. தமிழகத்தில் பாசன வசதிக்காக பல்லவ, சோழ, பாண்டிய மன்னர்கள் ஏராளமான நீர்நிலைகளை அமைத்துள்ளனர். ஆறு, ஏரி ஆகியவற்றினைப் பாதுகாப்பதற்கு, ஆற்றுவாரியம், ஏரி வாரியம் எனத் தனித்தனியான வாரியங்களை ஏற்படுத்தி சிறந்த முறையில் நிர்வகித்துள்ளனர் என்பதை அறிந்துகொள்ள பல்வேறு கல்வெட்டுச் சான்றுகள் உள்ளன. இந்த ஏரிகளில் நீரை சீராக வெளியேற்றக் கூடிய தூம்புகளை பல்வேறு தனிநபர்கள் செய்து வைத்துள்ளனர்.

விழுப்பரம் மாவட்டம், உளுந்தூர்பேட்டை வட்டத்தில் உளுந்தூர்பேட்டையிலிருந்து எலவானாகூர் கோட்டைச் சாலையில் குமாரமங்கலம் என்னும் ஊரிலிருந்து 5 கி.மீ தொலைவில் ஆங்கனூர் எனும் ஊர் அமைந்துள்ளது. இவ்வூர் பெரியேரியில் பத்து அடி உயரத்தில் கல்லால் ஆன தூம்பு ஒன்று புதியதாகக் கண்டறியப்பட்டது. இத்தூம்பில் கல்வெட்டொன்று காணப்படுகிறது. கல்வெட்டுவாசகம் பின்வருமாறு:

1. ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ
2. மதிரை கொண்ட
3. கோப்பரகேசரிப
4. ன்மற்கு யாண்டு
5. உய ஆவது எரு
6. ம்பேட்டிற் நரசி
7. ங்கப்பாடி இருங்கொ
8. ளப்பாடி கீரந்தை
9. ஆதித்தன் மு
10. னையன் இடுவி
11. த்த கற்றாம்பு

இக்கல்வெட்டு முதலாம் பராந்தகனின் 21-ஆம் ஆட்சியாண்டில் (கி.பி. 928) கீரந்தை ஆதித்தன் முனையன் என்பவன் இக்கற்றாம்பை செய்து வைத்துள்ள செய்தியைத் தெரிவிக்கிறது.

முதலாம் பராந்தகனின் 12-ஆவது மற்றும் 14-ஆவது ஆட்சியாண்டு ஆட்சிகால உத்திரமேரூர் கல்வெட்டுகள் ஊராட்சி தேர்தல் எவ்வாறு நடைபெற்றன என்பதை விரிவாகக் கூறுகின்றன. கிராம காரியங்களைச் செய்வதற்கு சம்வத்சத வாரியம், ஏரி வாரியம், தோட்ட வாரியம், பஞ்ச வாரியம், பொன் வாரியம், கணக்கு வாரியம், கலிங்கு வாரியம், தடிவழி வாரியம் ஆகிய வாரியங்கள் அமைந்திருந்ததை இக்கல்வெட்டுகள் தெரிவிக்கின்றன. இம்மன்னனின் 21-ஆம் ஆட்சியாண்டில் (கி.பி.1928) இத்தூம்பு வைக்கப்பட்டுள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

சிறுகமணி பக்தவத்சலேஸ்வரர் திருக்கோயில்

இரா. ஜெயராமன்

இளநிலைக் கல்வெட்டாய்வாளர்

தஞ்சாவூர்

திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம் திருவரங்கம் வட்டம், திருச்சியிலிருந்து குளித்தலை செல்லும் நெடுஞ்சாலையில் 22 கி.மீ. தொலைவில் சிறுகமணி என்னும் கிராமம் அமைந்துள்ளது. காவிரியின் தென்கரையில் அமைந்துள்ள இவ்வூர் பிற்கால சோழர் காலம் முதல் சிறப்புற்று விளங்குகிறது. அதற்குச் சான்றாக விளங்குவது சோழர் காலத்தில் கட்டப்பட்ட பக்தவத்சலேஸ்வரர் திருக்கோயிலாகும்.

இக்கோயிலுக்கு மேற்கே ஐந்து கி.மீ. தூரத்தில் தான் முதலாம் இராசேந்திரசோழன் தன்னுடைய பெயரால் இராசேந்திர சோழன்பேட்டை என்ற ஊரை உருவாக்கி அங்கு மத்யார்ச்சகனேஸ்வரர் என்னும் சிவன் கோயிலையும் கட்டினான். இராசேந்திரசோழன் பேட்டை என்ற பெயர் மருவி தற்போது பேட்டைவாய்த்தலை என்று அழைக்கப்படுகிறது. இந்த காலத்தில்தான் சிறுகமணியில் இராசேந்திரசோழன் இக்கோயிலையும் கட்டியிருக்கவேண்டும். இதற்குரிய முழுமையான கல்வெட்டு தற்போது கிடைக்கவில்லை. ஆயினும் இக்கோயில் காவிரி ஓரம் அமைந்துள்ளதால் ஒரு சமயம் வெள்ளப்பெருக்கில் அழிந்து பின்னர் மீண்டும் அதனை புதுப்பித்துக் கட்டியுள்ளனர் என்பது தெரிகிறது. அப்போது கோயிலின் குமுதப்படையில் இருந்த சோழர்கால கல்வெட்டை பிரித்தெடுத்து ஐந்து இடங்களில் வைத்துக் கட்டியுள்ளனர். எந்த அரசன் காலத்திய கல்வெட்டு என்று பெயர் இல்லையெனினும் எழுத்தமைதி, சிற்பங்களின் அமைப்பு ஆகியவற்றை நோக்கும்போது முதலாம் இராசேந்திரன் காலம் என்று ஊறுதியாகக் கூறலாம். கல்வெட்டில் இவ்வூரின் பெயர் சிறிய வெண்மணி என்றும் அது இராசகெம்பீர வளநாட்டு குரலூர்க் கூற்றத்தில் அமைந்திருந்ததாகவும், மற்றொரு இடத்தில் ஜெயங்கொண்ட சோழ வளநாட்டு திரைமூர் நாட்டில் இருந்ததாகவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. கல்வெட்டில் இறைவனின் பெயர் காணப்படவில்லையெனினும் (சுப்ர) மண்ணயப் பிள்ளையாருக்கு அமுது படிக்காகவும், திருநாமத்துக் காணிக்கும் அளித்த கொடை பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படுகின்றது.

கிழக்கு நோக்கி அமைந்துள்ள இக்கோயில் கருவறை, அர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபம், முன்மண்டபம் என்ற அமைப்புடன் உள்ளது. கருவறையின் உள்ளே மூலவர் லிங்க வடிவில் காட்சி தர அர்த்தமண்டப நுழைவாயிலின் இருபுறமும் துவாரபாலகருக்குப் பதிலாக விநாயகரும், பாலதண்டாயுதபாணியும் காட்சி தருகின்றனர். மகாமண்டபத்தின் உள்ளே பைரவர் சூரியன் சனிபகவானின் சிற்பங்கள் வழிபாட்டில் உள்ளன. இவற்றுள் பைரவர் சூரியன் சிற்பங்கள் கி.பி. 11-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்ததாகும்.

கருவறையின் வெளியே வடக்கு தேவகோட்டத்தில் சிறிய வடிவிலான நான்முகன் தூர்க்கையின் உருவங்கள் வழிபாட்டில் உள்ளன. இவை கி.பி. 15-16-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்ததாகும். சோழர் காலத்திய தூர்க்கையின் உருவம் பின்னமாகிவிட்டதால் அதே இடத்தில் தரையில் நிறுத்தி வைத்துள்ளனர். மேற்கு தேவகோட்டத்தில் அழகிய அடிமுடி காணா அண்ணலின் உருவமும், தெற்கே ஆலமர்ச்செல்வன், நர்த்தனவிநாயகர் உருவங்களும் வழிபாட்டில் உள்ளன. சிவனின் அடியைத் தேடி திருமால் வராக அவதாரம் எடுத்து கீழே செல்வதும், மேலே நான்முகன் அன்னப் பறவை வடிவெடுத்து செல்வதும், இதற்கிடையில் சிவபெருமான் அனல் வடிவாய் காட்சிதருவதும் மிக நேர்த்தியாக வடிக்கப்பட்டுள்ளது. அதுபோல சனகாதி முனிவர்களுடன் கூடிய தட்சிணாமூர்த்தியின் சிற்பம் மிக அழகாகக் காணப்படுகின்றது. இவற்றின் காலம் 11-ஆம் நூற்றாண்டாகும். இவற்றுள் தட்சிணாமூர்த்தி கோட்டத்துக்கு முன் சிறுமண்டபம் இருப்பது சிறப்புடைத்தாகும். மகா மண்டப தெற்குச் சுவரில் நான்கு நான்கு பெரிய துவாரங்களுடன் கூடிய சோழர் கால கல் சன்னல் அழகுடன் காணப்படுகிறது. இதன் மேற்புறம் நீண்ட தோகையுடன் கூடிய மயில்மீது முருகப்பெருமான் ஒரு அடி நீள அகலத்தில் புடைப்புச் சிற்பமாக வடிக்கப்பட்டுள்ளது.

பரிவார ஆலயங்களாக தென்மேற்கில் பிள்ளையார் கோயிலும் வடமேற்கில் வள்ளி தெய்வானையுடன் கூடிய முருகன் கோயிலும் வடக்கே சண்டிகேசுவரர், அம்மன் கோயில், நவகிரகங்கள் உள்ளன. இறைவன் சந்நிதி, அம்மன் சந்நிதிக்கு எதிரே இரண்டு நந்திகள் காணப்படுகின்றன.

கல்வெட்டுச் செய்திகள் :

இக்கோயில் கட்டப்பட்ட காலத்தில் வெட்டப்பட்ட இராசேந்திரசோழனின் கல்வெட்டு தற்போது முழுமையாகக் காணப்படாத போதும், தற்போது ஆங்காங்கே வைத்துக் கட்டப்பட்ட துண்டுக் கல்வெட்டிலிருந்து இவ்வூர் இராஜகம்பீர வளநாட்டு குரலூர்க் கூற்றத்திலும், ஜெயங்கொண்ட சோழ வளநாட்டு திரைமூர் நாட்டில் சிறிய வெண்மணி என்ற பெயரில் விளங்கியது என்பதையும், (கற்பகப்) பிள்ளையார்க்கும், (சுப்ர) மண்ணியப் பிள்ளையார்க்கும் அமுதுபடிக்கு நிலம் கொடுக்கப்பட்ட செய்தியையும் அறியமுடிகிறது. இது தவிர பரிவார ஆலயத்துப் பிள்ளையார் கோயிலில் காணப்படும்

நான்து கல்வெட்டுகளையும் நோக்கும் போது பல்வேறு காலங்களில் காவிரிப் பெருக்கால் இக்கோயில் சிதையுண்ட செய்தியும், அவ்வப்போது புதிதாக பிள்ளையார் சிலையை வைத்துள்ளனர் என்பதையும் உணர முடிகிறது. சோழர் காலத்திய பெரிய பிள்ளையார் சிற்பம் பின்னமாகி விட்டதால் அதனை தற்போது அருகிலுள்ள முத்துமாரியம்மன் கோயிலின் பின்புறம் வைத்து வழிபட்டு வருகின்றனர். அதன் பிறகு கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டில் “அரிப்பய ஸாகண்டி மகனார் சுந்தர பாண்டிய தேவர்” என்பவர் இந்த பிள்ளையார் கோயிலை கட்டிக் கொடுத்ததாகக் கூறுகிறது. கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த மற்றொரு கல்வெட்டு “புதுவூர் உடையார் நன்னெறி காட்டிந நாமாகன் சிவத்தமுந்தார் ஏறி ஆன பண்ணிந கற்பகப் பிள்ளையார் தம்மம் என்று கூறுகிறது. மற்றொரு கல்வெட்டு கி.பி. 1501-இல் திருப்பணியைப் பற்றிக் கூறுகிறது. இந்த பிள்ளையார் கோயில் நுழைவாயிலின் மேற்புறம் விதானத்தில் பொறிக்கப்பட்டுள்ள கல்வெட்டு செய்யுள் வடிவில் உள்ளது. இக் கல்வெட்டும் கி.பி. 1501-இல் நடந்த பிள்ளையார் கோயில் திருப்பணியைப் பற்றித்தான் கூறுகிறது.

கல்வெட்டுகள் :

துண்டு கல்வெட்டு எண்: 1.

1. ஸ்வஸ்திஹீ இராசகெம்
2. எழுந்தருளி இருக்கி . . . . .
3. பட்ட பொன்மலை பட்ட . . . . .
4. ண்ட ஸ்ரீபராந்தக வதிக்கு கிழக்
5. உண்ணயப் பிள்ளையார்க்கு திரு ந

துண்டு கல்வெட்டு எண்: 2.

1. ஆதித் . . சருப்பேதி மங்கலத்து
2. ஜெயங்கொண்ட சோழ வள
3. இந்த சிறிய வெண்மணி கீரனார்
4. ச(ன்) துண்டத் துண்டத்து அம்பல
5. பெருவிலையாக கொண்டு இட்ட

துண்டு கல்வெட்டு எண்: 3.

1. 6 குரலூர்க் கூற்றத்து சோழ
2. பிள்ளையார்க்கு அமுதுபடிக்கு தே
3. முது படிக்கு கொண்டு இட்ட நிலமாவது
4. அருமொழிதேவ வாய்க்காலுக்கு வடக்கு
5. மத்துக் காணியாய் அமுதுபடி . . . . .

துண்டு கல்வெட்டு எண்: 4.

1. து பிடாகை சிறிய வெண்மணி உடைய
2. நாட்டு திரைமூர் நாட்டு . . . பயாதி
3. மஹாதேவ பட்டன் பக்கல் இராமனாத
4. த்தாழ கிழக்கடையரு^{சங} வுங்நு இதில்
5. குழி கயசாளாவ இநிலம் விலைகொண்டு இட்

பிள்ளையார் கோயில் கல்வெட்டுகள்

1. ஸ்வஸ்திஸ் இந்த பிள்ளையார் கோயில்(ந்த)
அரிப்பய ஸாகண்டி மகனார் ஸௌ
ர பாண்டிய தேவர் ய222-
2. ஸ்வஸ்திஸ் புதுவூர்
உடையார் நன்னெறி
காட்டிந நாமகன்
சிவத்தழு(ந்)தார் ஏறி
(ஆ)ள பண்ணிந கற்ப்ப
கப் பிள்ளையார் ய222-
3. ஸதாஸ்த2 சூசாஉயந இதின்மேல்
செல்லா நின்ற ஁22தி வருஷ2
செய்த திருப்பணி
4. 1. பிறையணிந்த சடாமுடி யுத்தனார் பிள்ளையான கற்பகப் பிள்ளையார்
2. உறையு மாலைய மீளவுங் கட்டிவித்து வதி மாத்திய்யுந் கீர்த்தி
3. யாக்கினான் திறைகொள் தண்டி (யுங்) பாரத்துவாச குதித்த
பட்டன் சிறுவெண்மணியில் வாழிறை வினாயகத்தம்பன்
வங்கி காவலானியில் வளர்க்கும் லக்ஷநாதனே.

மர்மலாங் பாலங்கள்

பூ. முக்குமார்

தொழில்நுட்ப உதவியர்

பாலங்கள் நிலப்பகுதிகளை இணைத்து போக்குவரத்துக்கு வழிவகுப்பது மட்டுமல்லாமல், மக்களிடையே கலாச்சார பண்பாடு பரிமாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் பாலமாக விளங்குகின்றதென்றால் அது மிகையாகாது. சென்னை மாநகரில் கிழக்கிந்திய கம்பெனியர் ஆட்சிக் காலத்தில் வாழ்ந்த தனி வணிகர்கள் பலர் அவர் தம் நற்பண்பை பிரதிபலிக்கும் வகையில் கட்டிய சின்னங்களில் பாலங்கள் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றது. அச்சின்னங்கள், இந்திய சமுதாயத்திற்கு அவர்கள் ஆற்றிய கொடைத் தன்மையை இன்றளவும் எடுத்தியம்புகின்றது. அவ்வகையில், சென்னை சைதாப்பேட்டைக்கருகில் கி.பி. 1726 மற்றும் கி.பி.1786-ஆம் ஆண்டுகளில் எழுப்பப்பட்ட பாலங்கள் சிறப்பு வாய்ந்ததாகும். தற்பொழுது, புதுப்பித்து கட்டப்பட்ட பாலங்கள் அங்கு காணப்பட்டாலும், பாலத்தின் தோற்றத்தை எடுத்துரைக்கும் கல்வெட்டுக்கள் இன்றும் காணப்படுகின்றது.

மர்மலாங் பாலம் (Marmalong Bridge)

சென்னை சைதாப்பேட்டை அடையாறு ஆற்றின் குறுக்கே “மறைமலை அடிகள்” என்ற பெயரால் அழைக்கப்படும் பாலம் அமைந்துள்ள இடத்தில்தான், கி.பி.1726-ஆம் ஆண்டு பேட்ரஸ் உஸ்கான் (Petrus Usan) என்ற ஆர்மீனியரால் பாலம் கட்டப்பட்டு, “மர்மலாங் பாலம்” என்று அழைக்கப்பட்டது. தற்பொழுதைய மாம்பலம் தான் முன்னர் “மர்மலாங்” என்ற பெயர் கொண்டு விளங்கியதாக குறிப்புகளிலிருந்து அறிகின்றோம். அவ்வருக்கருகில் கட்டப்பட்டதால் அப்பெயரே பாலத்திற்கு சூட்டப்பட்டதாக தெரிய வருகின்றது. பாலத்தின் தோற்றத்தை எடுத்துரைக்கும் பாரசீகம், லத்தீன் மற்றும் ஆங்கில மொழிகளில் பொறிக்கப்பட்ட கல்வெட்டு பாலத்தின் வடகிழக்கு மூலையில் நிறுத்தப்பட்டுள்ளது.

கல்வெட்டு வாசகம்:

HUNC PONTEM EDIFICARI JUSSIT PROBONO

PUBLICO COSA PETRUS USCAN, NATIONE ARMENIO

ANNO SALUTIS MDCCXXVI - 1726

M-1000

D-500

C-100

X-10

VI-6

மர்மலாங் ஓடைப்பாலம் (Marmalong Brook Bridge)

கி.பி. 1773-ஆம் ஆண்டு ஆண்டிரியு ரோஸ் (Andrew Ross) என்ற வணிகர் மக்களின் நலனுக்கென சைதாப்பேட்டை ஓடையின் குறுக்கே பாலம் கட்ட விரும்பி, உரிய நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டார். அவரது முயற்சியின் வெற்றியாக கி.பி. 1786-ஆம் ஆண்டு ஆண்டிரியன் போர்பெக் (Andrian Fourbeck) என்பவரால் அவ்வோடைக்கிடையே பாலம் கட்டப்பட்டு, மர்மலாங் கிராமத்தை (மாம்பலம்) தழுவி "மர்மலாங் ஓடைப் பாலம்" (சைதாப்பேட்டை கால்நடை மருத்துவமனைக்கருகில்) என்ற பெயரால் அழைக்கப்பட்டது.

பாலத்தின் தோற்றத்தை எடுத்துரைக்கும் சதுர ஸ்தூபி (Obelisk) சைதாப்பேட்டை M.C. ராஜா மாணவர் விடுதிக்கு எதிரில் அமைந்துள்ள தமிழ்நாடு அரசு நெடுஞ்சாலைத் துறையின் இயந்திர பணிமனை வளாகத்திற்குள் பிரம்மாண்டமாக காட்சியளிக்கின்றது. பாலம் கலனல் ரோஸ் (Colonel Ross) என்பவரால் வடிவமைக்கப்பட்டு தாமஸ் பெல்லிங், ஜான்-டிப்ரைஸ் மற்றும் பீட்டர் போட்கின் (Thomas Pelling, John Defries and Peter Bodkin) நிபுணர்கள் மேற்பார்வையில் கட்டப்பட்டதாக கல்வெட்டின் வாயிலாக அறிகின்றோம். இத்தாபியில் ஆங்கிலம், லத்தீன், பாரசீகம் மற்றும் தமிழ் கல்வெட்டுகள் காணப்படுகின்றன. இப்பாலத்தின் வரலாற்றைக் கூறும் கல்வெட்டு சதுர ஸ்தூபி தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல் துறையின் கீழ் வரலாற்றுச் சின்னமாக அறிவிக்கப்பட்டு பாதுகாக்கப்பட்டு வருகிறது.

தமிழ் கல்வெட்டு வாசகம் பின்வருமாறு :-

1. இந்த வாராவதி
2. சென்னை பட்டண வந்தகனாயிருந்த
3. மேஸ்தர் அதிரியான் போர்பாக்
4. தம்முட மரண சாதனத்தில்
5. எழுதினபடியே
6. கட்டப்பட்டுது
7. நல்ல ஊர் குடியாயிருந்த
8. அவருட மகா உதாரகுணத்தின் நினைப்புக்கு

9. இது பிறையோசனமும் உறுதியுமான
10. அடையாளம்
11. அவருட தன்ருணக் காற்றாகிய
12. தாமசு பெல்லிங்சான்டி பிறிசுபிடா பாட்கின்
13. யென்கிறவர்களாலே
14. இது
15. லூடெனாண்டு கற்னல் பெதிரிக்குறாக யென்கிற
16. பெரியயிஞ்சினர்
17. காறின வயணத்தின் படியேயும்
18. அவர் வேலையை விசாரிக்கக் கொள்ளவும்
19. நம்முட கந்தர் பிறந்த
20. தூளாஅயசு இலே
21. மேசர் செனறல் சார் ஆற்ச்சை பெல் கேமல்
22. சென்ன பட்டணத்தின் பெரிய
23. துரையா யிருக்குறபோதீ
24. கட்டிவிக்கப்பட்ட வாராவதி
25. சாலிவாகன சகாத்தம் தூஅளஅஹு பிறப வாதி
26. சதாந்தம் ஹு சயக்கு பராபவ ஹம்

தூ - ஆயிரம்
 ள - நூறு
 ய - பத்து
 அ - எட்டு
 சு - ஆறு

இவ்விருபாலங்களும் சென்னையை செயின்தாமஸ் மவுண்ட்டுடன் இணைப்பதன் மூலம் சென்னை போக்குவரத்தின் முக்கிய அங்கமாக திகழ்கின்றது.

சிங்கிரி-லட்சுமி நரசிம்மப் பெருமாள்

ப. பூபாலன்

தொல்லியல் துறை, சென்னை

வேலூர் மாவட்டம், வேலூர் வட்டத்தில் வேலூரிலிருந்து கீழ்அரசன்பட்டுக்குச் செல்லும் சாலையில் சுமார் 20 கிமீ தொலைவில் சிங்கிரி என்ற இச்சிற்றூர் அமைந்துள்ளது. வனப்பகுதியில் ஒரு சிறிய குன்றின் மீது இயற்கை எழிலோடு லட்சுமி நரசிம்மப் பெருமாள் கோயில் உள்ளது. இக்குன்றின் வடக்கே சிற்றாறு ஒன்று ஓடுகின்றது. இக்கோயில் சிறிய கருவறை, அர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபம் என்ற அமைப்போடு காணப்படுகின்றது. இக்கோயிற் கருவறையின் வடக்குச் சுவர், ஐகதி, மேற்குச் சுவர், கிழக்குச் சுவர் ஆகிய இடங்களில் மொத்தம் ஐந்து கல்வெட்டுகள் உள்ளன. இக்கல்வெட்டுகள் சம்புவராயர் மற்றும் விஜயநகரர் காலத்தைச் சார்ந்தவை.

கல்வெட்டில் இவ்வூர் இறைவனை 'அவுபள நாயனார்' என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதில் குறிப்பிட்டுள்ள 'அவுபள' என்பது 'அகோபிலம்' என்பதாக இருக்கலாம். அகோபிலம் கோயிலைப் பற்றி நாலாயிர திவ்யபிரபந்தத்தில் தனது பாசுரத்தில் திருமங்கை ஆழ்வார் குறிப்பிட்டுள்ளார். மேலும் அகோபிலம் என்பதை 'சிங்கவேல் குன்றம்' என்றும் அழைத்துள்ளார். திருமங்கை ஆழ்வார் தனது ஸ்தலயாத்திரையில் இத்தலத்திற்கு வருகை தந்த பின்னரே திருப்பதி சென்றதாகக் கூறப்படுகிறது. அவர் தமிழகத்திலிருந்து வடக்கே யாத்திரை மேற்கொண்டிருந்தால் முதலில் திருப்பதி சென்ற பிறகே ஆந்திரப் பகுதியில் உள்ள அகோபிலத்தை அடைந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் திருமங்கை ஆழ்வார் அகோபிலம் சென்ற பிறகே திருப்பதி சென்றதாகக் கூறப்படுவதால், திருமங்கை ஆழ்வார் குறிப்பிடும் அகோபிலம் தமிழகப் பகுதியிலேயே அமைந்திருக்க வேண்டும். எனவே, திருமங்கை ஆழ்வாரால் 'சிங்கவேல் குன்றம்' என்றழைக்கப்பட்ட அகோபிலம் தற்போதைய வேலூர் மாவட்டத்தில் உள்ள சிங்கிரியாக இருக்கலாம் என்பது அறிஞர்களின் கருத்தாகும்.

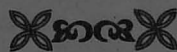
ஆந்திர மாநிலம் அகோபலம் பகுதி கீழ்அகோபிலம், மேல் அகோபிலம் என இரு பகுதிகளைக் கொண்டுள்ளது. இங்குள்ள கோயில்களில் உள்ள கல்வெட்டுகளில்

காலத்தால் முந்தையது மேல் அகோபிலம் பாமுலேட்டி நரசிம்மர் கோயிலில் உள்ள கொண்டவீடு பகுதியைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆண்ட காமரெட்டி, வேமரெட்டி ஆகியோரது சக ஆண்டு 1332-ஆம் ஆண்டு (கி.பி.1410) கல்வெட்டாகும். ஆனால் சிங்கிரி கோயிலில் உள்ள கல்வெட்டுகளில் காலத்தால் முந்தையது சம்புவராய மன்னன் முதலாம் இராசநாராயணனின் (கி.பி. 1337-1363) கல்வெட்டாகும். இக்கல்வெட்டு கருவறை தென்புற சுவரில் காணப்படுகிறது. எனவே ஆந்திர மாநிலம் அகோபிலம் கோயில்களை விட சிங்கிரி நரசிம்மர் கோயில் காலத்தால் முந்தையது எனலாம். சிங்கிரி கோயிலில் உள்ள சம்புவராய மன்னன் முதலாம் இராசநாராயணனின் கல்வெட்டில் இறைவன் அவுபள நாயனார் (அகோபில நாயனார்) என்று அழைக்கப்படுகிறது. மேலும் இக்கோயிலின் திருமடைவிளாகத்தில் புதிய குடிகளை அமர்த்திக் கொண்டு கோயில் பணிகளை செய்யவும், இவர்கள் செலுத்தும் வரியைக் கொண்டு திருவாராதனமும் கோயிற் திருப்பணியும் தாழ்வற நடத்தவும் இம்மன்னன் ஆவன செய்துள்ளான். இம்மடைவளாகம் தாழைவாசல் எல்லைக்குத் தெற்காகவும், இவ்வூரில் உள்ள காநாற்றுக்கு மேற்காகவும், ஆற்றுக்கு வடக்காகவும் அமைந்திருந்தது என்று இக்கல்வெட்டு தெரிவிக்கின்றது.

இக்கல்வெட்டுத் தவிர எஞ்சிய நான்கு கல்வெட்டுகளும் விஜயநகர மன்னர்களின் கல்வெட்டுகளாகும். இக்கல்வெட்டுகள் கோயிலின் வடக்கு, தெற்கு மற்றும் மேற்குச் சுவர்களில் காணப்படுகின்றன. கி.பி.1426-ஆம் ஆண்டுக் கல்வெட்டொன்று இவ்வூரினை ஓபிளம் என்றும் இறைவனை சிங்கப் பெருமாள் என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளது. தற்போது சிங்கிரி கோயில் என்பது சிங்கப்பெருமாள் என்பதன் திரிபாகும். இவ்வூர் அப்போது ஜெயங்கொண்ட சோழமண்டலத்தில் ஆந்தி நாட்டின் கலவைப் பற்றில் இருந்துள்ளது.

விசைய மகாராயர் குமாரர் சச்சிதானந்த உடையார் காலக் கல்வெட்டு, முருங்கைப்பற்றைச் சார்ந்த மீனவராயன் கெங்கராயன் என்பவன் சிங்கப் பெருமாள் கோயிலில் திருவிளக்கெரிக்க நிலம் தானமளித்த செய்தியைத் தருகிறது. வீரபிரதாப தேவ மகாராயர் ஆட்சிக்காலத்தில் சிங்கப்பெருமானுக்கு இரண்டு விளக்குகள் தானமான வழங்கியதைத் தெரிவிக்கிறது.

கி.பி. 14-ஆம் நூற்றாண்டில் கட்டடக் கோயிலாக எழுப்பப்பட்டிருப்பினும் கி.பி. 8-ஆம் நூற்றாண்டிலேயே திருமங்கை ஆழ்வாரால் பாடப்பெற்ற சிறப்புப் பெற்றது இத்தலமாகும்.

துறை நிகழ்வுகள்

24-7-2009

24-7-2009 அன்று மாலை 4-30 மணியளவில் நடைபெற்ற திங்கட்பொழிவில் முதன்மைச் செயலாளர் மற்றும் ஆணையர் முனைவர் **தி. ஸ்ரீ. ஸ்ரீதர்** இஆப, அவர்கள் தலைமையில் தொல்லியல் துறை கண்காணிப்பாளர்(ஒய்வு) முனைவர் **நா. மார்க்கீயகாந்தி** அவர்கள் 'இடைக்கால தமிழக வாணிகம்' எனும் தலைப்பில் உரையாற்றினார்.

4-8-2009

"Seminor on Protecting Monuments for Posterity" எனும் தலைப்பில் 4-8-2009 அன்று ஒரு நாள் கருத்தரங்கம் சென்னை 'Hotel Persidency Towers'-இல் நடைபெற்றது. இக்கருத்தரங்கில் தமிழக அரசு தலைமைச் செயலாளர் **திரு. கே.எஸ் ஸ்ரீபதி**, இஆப, தமிழ்நாடு அரசு சுற்றுலா மற்றும் பண்பாட்டுத் துறை செயலாளர் முனைவர் **வெ. இறைபன்**, இஆப, தொல்லியல் துறை முதன்மைச் செயலாளர் மற்றும் ஆணையர் முனைவர் **தி. ஸ்ரீ. ஸ்ரீதர்** இஆப, இந்துசமயம் மற்றும் அறநிலைத் துறை ஆணையர் **திரு. சம்பத்**, இஆப, தமிழக சுற்றுலா மேம்பாட்டுக் கழக மேலாண் இயக்குநர் முனைவர் **எ.சி. மோகன்தாஸ்** இஆப, மற்றும் அரசு அலுவலர்கள், தன்னார்வு தொண்டு நிறுவன அலுவலர்கள் ஆகியோர் பங்கேற்றனர்.

21-8-2009

371-ஆவது சென்னை மாநகர தினவிழாவை முன்னிட்டு 21-8-2009 அன்று வெள்ளிக்கிழமை மாலை 4.30 மணியளவில் எழும்பூர் தமிழ் வளர்ச்சி வளாகம், தொல்லியல் துறைக் கருத்தரங்கக் கூடத்தில் தொல்லியல் துறை முதன்மைச் செயலாளர் மற்றும் ஆணையர் முனைவர் **தி. ஸ்ரீ. ஸ்ரீதர்** இஆப., அவர்கள் தலைமையில் **திரு. பிழிதீப் சக்ரவர்த்தி** அவர்கள் 'சென்னை மாநகர பண்டைக் கோயில்கள்' என்னும் தலைப்பில் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினார். இந்நிகழ்ச்சியில் தொல்லியல் துறை முன்னாள் இயக்குநர் **திரு. நடன.காசிநாதன்** அவர்கள் துறை வெளியீடுகளான 'சென்னை மாநகர்க் கல்வெட்டுகள்' மற்றும் 'கல்வெட்டு காலாண்டிதழ்-77' ஆகியவற்றை வெளியிட்டு வாழ்த்துறை வழங்கினார்.

12-9-2009

மதுரை திருமலை நாயக்கர் அரண்மனை ரூ.3.00 கோடி செலவில் புதுப்பிக்கப் பட்டது. அத்துடன் அங்கு நவீனமயமாக்கப்பட்ட ஒலி-ஒளி காட்சியினை 12-9-2009 அன்று மாலை மத்திய இராசாயனம் மற்றும் உரத்துறை அமைச்சர் **மாண்புமிகு மு.க. அழகிரி** அவர்கள் தொடங்கி வைத்தார். தமிழக சுற்றுலா மற்றும் பதிவுத்துறை அமைச்சர் **மாண்புமிகு என்.கரேஷ்ராஜன்** அவர்கள் தலைமை தாங்கினார். பள்ளிக்கல்வித் துறை மற்றும் தொல்லியல் துறை அமைச்சர் **மாண்புமிகு தங்கம் தென்னரசு** அவர்கள் மற்றும் ஆதிதிராவிடர் நலத்துறை அமைச்சர் **மாண்புமிகு ஆ. தமிழாசி** அவர்கள் ஆகியோர் சிறப்புரையாற்றினார்கள். தொல்லியல் துறை முதன்மைச் செயலாளர் மற்றும் ஆணையர் முனைவர் **தி. ஸ்ரீ. ஸ்ரீதர்** இஆப., அவர்கள் வரவேற்புறையும் மதுரை மாவட்ட ஆட்சியர் **திரு. மதிவாணன்** அவர்கள் நன்றியுரையும் நிகழ்த்தினார்கள். மேலும் திருமலை நாயக்கர் அரண்மனையில் 'கல்வெட்டு காட்சியகத்தை', பள்ளிக்கல்வித் துறை மற்றும் தொல்லியல் துறை அமைச்சர் **மாண்புமிகு தங்கம் தென்னரசு** அவர்கள் தொடக்கி வைத்தார்கள்.

12-9-2009

12-9-2009 அன்று காலை 11.00 மணியளவில் மதுரை திருமலைநாயக்கர் அரண்மனை வளாகத்தில் தொல்லியல் துறை முதன்மைச் செயலாளர் மற்றும் ஆணையர் முனைவர் **தி. ஸ்ரீ. ஸ்ரீதர்** இஆப., அவர்கள் தலைமையில் போராசிரியர் **கே. சதாசிவம்** அவர்கள் 'பரம்பரியச் சின்னங்கள் பாதுகாப்பு' என்ற தலைப்பில் திங்கட்கொற்பொழிவு ஆற்றினார்.

29-10-2009

சென்னை அரசு அருங்காட்சியகம் 29-10-2009 முதல் 3-11-2009 வரை காட்சியகப்படுத்திய செப்பேடுகள் கண்காட்சியில் நம் துறையின் 'வேளஞ்சேரி' மற்றும் 'எசாலம்' செப்பேடுகள் உட்பட இருபத்துக்கும் மேற்பட்ட செப்பேடுகள் காட்சிப்படுத்தப்பட்டன. இச்செப்பேடுகள் கண்காட்சியில் தமிழ்நாடு அரசு சுற்றுலா மற்றும் பண்பாட்டுத்துறை செயலாளர் முனைவர் **வெ. இறைபன்பு** இஆப., அவர்கள் தலைமையேற்க தொல்லியல் துறை முதன்மைச் செயலாளர் மற்றும் ஆணையர் முனைவர் **தி. ஸ்ரீ. ஸ்ரீதர்** இஆப., மற்றும் முனைவர் **இரா. நாகசாமி** ஆகியோர் முன்னிலையில் தமிழ்நாடு அரசு பள்ளிக்கல்வித் துறை மற்றும் தொல்லியல் துறை அமைச்சர் **மாண்புமிகு தங்கம் தென்னரசு** அவர்கள் தொடங்கி வைத்தார்கள்.

23-11-2009

தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல் துறை செம்மொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனத்தின் நிதியுதவியுடன் தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல் துறையால் படியெடுத்தக் கல்வெட்டுகளை கணினியில் எண்ணிலக்கம் செய்யும் திட்டப் பணியினை 23-11-2009 மாலை 3.30 மணியளவில் தொல்லியல் துறை முதன்மைச் செயலாளர் மற்றும் ஆணையர் முனைவர் **தி. ஸ்ரீ. ஸ்ரீதர்** இஆப., அவர்கள் தலைமையில் செம்மொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவன பொறுப்பு அலுவலர் முனைவர் **க. இராமசாமி** அவர்கள் முன்னிலையில் பள்ளிக்கல்வித் துறை மற்றும் தொல்லியல் துறை அமைச்சர் **மாண்புமிகு தங்கம் தென்னரசு** அவர்கள் தொடங்கி வைத்தார்கள்.

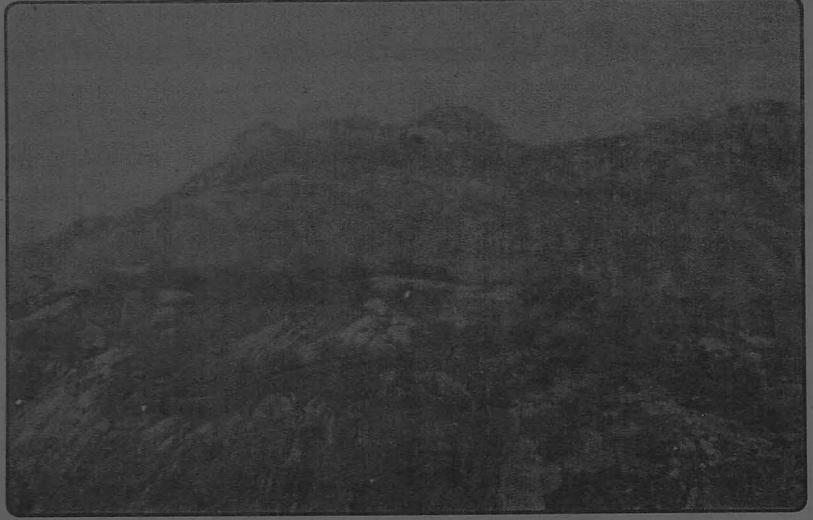
23-11-2009

தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல் துறை உலக மரபு வார விழாவை முன்னிட்டு கண்காட்சி ஒன்றினை அரசு அருங்காட்சியக நூற்றாண்டு விழா கண்காட்சி அரங்கில் ஏற்பாடு செய்திருந்தது. இக்கண்காட்சியினை தொல்லியல் துறை முதன்மைச் செயலாளர் மற்றும் ஆணையர் முனைவர் **தி. ஸ்ரீ. ஸ்ரீதர்** இஆப., அவர்கள் தலைமையேற்க பள்ளிக்கல்வித் துறை மற்றும் தொல்லியல் துறை அமைச்சர் **மாண்புமிகு தங்கம் தென்னரசு** அவர்கள் தொடங்கி வைத்தார்கள்.

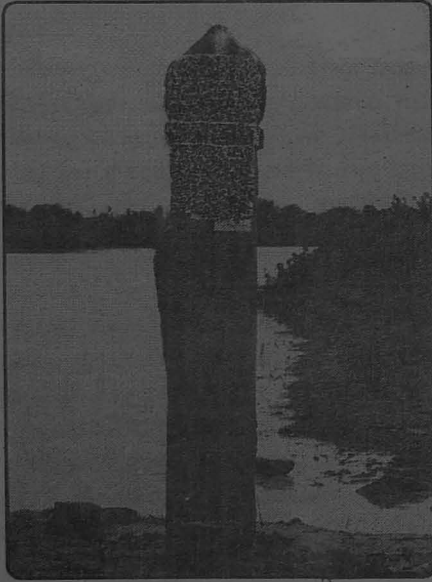
25-11-2009

தொல்லியல் துறை திங்கட்தோறும் திங்கட்பொழிவு ஒன்றினை நடத்தி வருகிறது. நவம்பர் மாதத்தில் 25-11-2009 அன்று மாலை 4.00 மணியளவில் தொல்லியல் துறை கருத்தரங்க கூடத்தில் முதன்மைச் செயலாளர் மற்றும் ஆணையர் முனைவர் **தி. ஸ்ரீ. ஸ்ரீதர்** இஆப., அவர்கள் தலைமையேற்க போராசியை முனைவர் **பிரேம கஸ்தூரி** அவர்கள் 'உலக பண்பாட்டு மையம்' என்ற தலைப்பில் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினார். இந்நிகழ்வில் தொல்லியல் துறை முதன்மைச் செயலாளர் மற்றும் ஆணையர் அவர்கள் 'கல்வெட்டு - ஓர் அறிமுகம்' என்ற மறுபதிப்பு நூலினை வெளியிட இத்துறை மேனாள் கல்வெட்டாய்வாளர் முனைவர் **ஆபத்மாவதி** அவர்கள் பெற்றுக் கொண்டு வாழ்த்துரை வழங்கினார்.

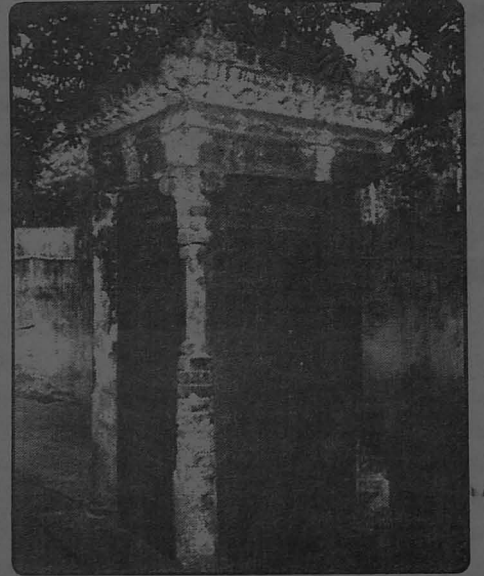

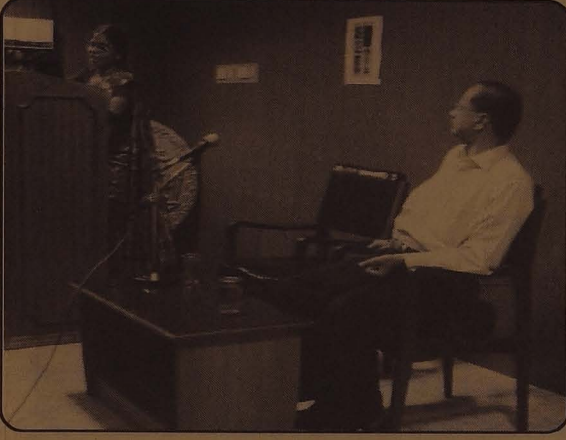
ஜெகதேவிக் கோட்டை

ஆங்கூர் தூம்பு கல்வெட்டு

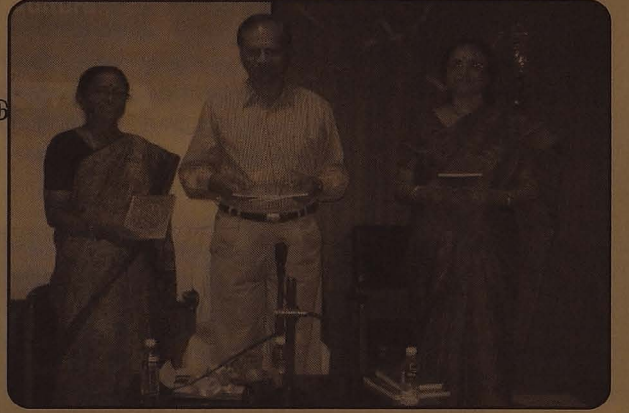

மர்மலாங் பாலம் - கல்வெட்டு
(சைதாப்பேட்டை)

முதன்மைச் செயலாளர் மற்றும் ஆணையர்
முனைவர் தி. ஸ்ரீ. ஸ்ரீதர் இஆப, அவர்கள்
தலைமையில்
தொல்லியல்துணைக்கண்காணிப்பாளர்(ஓய்வு)
முனைவர் நா. மார்க்சியகாந்தி அவர்கள்
24-7-2009 அன்று
'இடைக்காலத் தமிழக வாணிகம்' எனும்
தலைப்பில் உரையாற்றினார்.

25-11-2009 அன்று பேராசிரிய முனைவர்
பிரேமா கஸ்தூரி அவர்கள் 'உலக பண்பாட்டு
மையம்' என்ற தலைப்பில் சொற்பொழிவு
நிகழ்த்தினார். இந்நிகழ்ச்சியில் 'கல்வெட்டு-
ஓர் அறிமுகம்' எனும் நூலை
முதன்மைச் செயலாளர் மற்றும் ஆணையர்
முனைவர் தி. ஸ்ரீ. ஸ்ரீதர், இஆப., அவர்கள்
வெளியிட மேனாள் கல்வெட்டாய்வாளர்
முனைவர் ஆ.பத்மாவதி அவர்கள்
பெற்றுக்கொண்டார்.

12-09-2009 அன்று மதுரையில்
பேராசிரியர் கே. சதாசிவம் அவர்கள்
'பாரம்பரியச் சின்னங்கள் பாதுகாப்பு' என்ற
தலைப்பில்
திங்கட்சொற்பொழிவு ஆற்றினார்.

4-8-2009 அன்று “Seminor on Protecting Monuments for Posterity” எனும் தலைப்பில் ஒரு நாள் கருத்தரங்கம் சென்னை ‘Hotel Persidency Towers’-இல் நடைபெற்றது. இக்கருத்தரங்கில் தமிழக அரசு தலைமைச் செயலாளர் திரு. கே.எஸ். ஸ்ரீபதி, இஆப, தமிழ்நாடு அரசு சுற்றுலா மற்றும் பண்பாட்டுத் துறை செயலாளர் முனைவர் வெ. இறையன்பு, இஆப, தொல்லியல் துறை முதன்மைச் செயலாளர் மற்றும் ஆணையர் முனைவர் தி. ஸ்ரீ. ஸ்ரீதர் இஆப, இந்துசமயம் மற்றும் அறநிலையத் துறை ஆணையர் திரு. ப. ரா. சம்பத், இஆப, தமிழக சுற்றுலா மேம்பாட்டுக் கழக மேலாண் இயக்குநர் முனைவர் எ.சி. மோகன்தாஸ் இஆப, ஆகியோர் பங்கேற்றனர்.

21-08-2009 அன்று திரு. பிரதீப் சக்ரவர்த்தி அவர்கள் ‘சென்னை மாநகரப் பண்டைக் கோயில்கள்’ என்னும் தலைப்பில் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினார். இந்நிகழ்ச்சியில் ‘சென்னை மாநகரக் கல்வெட்டுகள்’, ‘கல்வெட்டு காலாண்டிதழ்-77’ ஆகிய இரு நூல்களை முதன்மைச் செயலாளர் (ம) ஆணையர் அவர்கள் வெளியிட தொல்லியல் துறை முன்னாள் இயக்குநர் திரு. நடன. காசிநாதன் அவர்கள் பெற்றுக் கொண்டார்.